TÜRKİYE KATOLİK CEMAATİ KÜLTÜR VE HABER DERGİSİ • EYLÜL 2015 • NO:64

MARANA THA

Gel Ya Rab

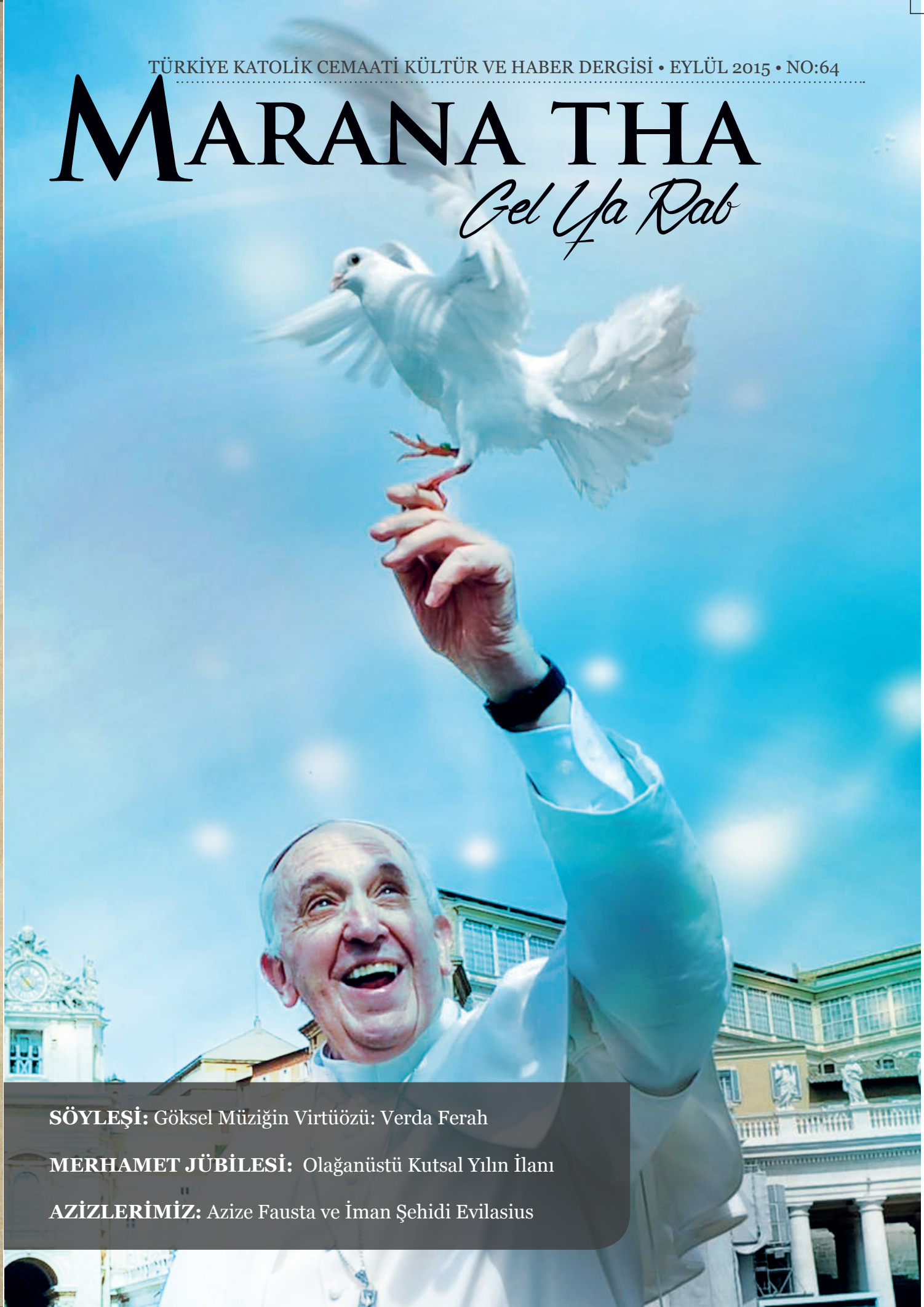

SÖYLEŞİ: Göksel Müziğin Virtüözü: Verda Ferah

MERHAMET JÜBİLESİ: Olağanüstü Kutsal Yılın İlanı

AZİZLERİMİZ: Azize Fausta ve İman Şehidi Evilasius

Kilise Doktoru Aziz Krikor Naregatsi'nin

Dua Kitabı

Գիրք աղօթից

İÇİNDEKİLER

1 Künye / İçindekiler
2 Editoryal
3 Anadolu Katolik Kilisesi
5 Süryani Katolik Kilisesi
7 Teoloji ve Yaşam
12 Rab'den Uzaklaştıran Yollar
14 Kilise'nin Doktorları
16 Merhamet Jübilesi
19 Söyleşi
21 Hardal Tanesi
23 İmanlının İmanı
25 Işık Damlaları
27 Azizlerimiz

MARANA THA Gel Ya Rab

Türkiye Katolik Cemaati
Üç aylık kültür ve haber dergisi
Yaygın süreli yayın
Yıl: 2015 Sayı: 64
İmtiyaz Sahibi: Erol Ferah

Sorumlu Müdür: Fuat Çöllü
Yönetim Yeri, İmtiyaz Sahibi ve Sorumlu Müdür Adresi:
İnönü Mah. Papa Roncalli Sok. No: 65/A 34373
Harbiye / İstanbul
Tel No: +90 212 248 09 10
http://www.katolikkilisesi.org
Basıldığı Tarih: Eylül 2015

Grafik Tasarım: Gökhan Talas
Baskı: SAK OFSET Reklamcılık Yay.
Matbaacılık, San. ve Tic. Ltd. Şti.
Oto San. Sitesi Yeni Çamlık Cad.
Mutlu Duran İş Hanı No: 15/1
4. Levent / İSTANBUL
Tel: +90 212 283 78 90
Fax: +90 212 283 91 34
e-mail: info@sakofset.com

Buğra POYRAZ / Editör

Değerli Cemaat Üyelerimiz,

Geçen üç aylık süre içerisinde Türkiye'deki Katolik cemaatlerini ilgilendiren birçok gelişme yaşandı. Bunlardan ilk ve en önemlisi, 3 Haziran 2010 yılında çok acı bir şekilde aramızdan koparılıp alınan episkoposumuz Mons. Luigi Padovese'den boşalan ve 5 yıl kadar boş kalan Anadolu Episkoposluğu görevine, Papa Fransua Hazretleri tarafından 14 Ağustos 2015 tarihinde İtalyan Cizvit peder Paolo Bizzeti'nin atanması oldu. İlerleyen sayfalarda yeni episkoposumuzun biyografisine yer vereceğiz.

25 Haziran 2015 tarihinde Beyrut'ta hayatını kaybeden Ermeni Katolik Kilisesi Patriği Nerses Bedros XIX Tarmouni'nin yerine, 24 Temmuz 2015 tarihinde Patrik Krikor Bedros XX Ghabroyan seçildi ve Papa Fransua Hazretleri tarafından 25 Temmuz 2015 tarihinde onandı. Ermeni Katolik Cemaatimizi tebrik ederiz. Yeni patriğin biyografisini ilerleyen sayfalarda okuyabilirsiniz.

Papa Hazretleri tarafından 8 Aralık 2015 ila 20 Kasım 2016 tarihleri arasında olacağı ilan edilen olağanüstü jübile – Merhamet Jübilesi tüm dünyaya itiraf gizemine katılma ve hacılık ile günahlardan dönmek için büyük bir çağrı niteliğindedir. Merhamet jübilesi ile ilgili ayrıntılı bilgiye yine dergimizin bu sayısında ulaşabilirsiniz.

Başlamakta olan pastorel yılın ve akademik yılın huzur, sağlık ve barışla sürmesini dileriz.

Anadolu Papalık Vekili ve Episkoposu Ataması Yapıldı

YENİ ANADOLU LATİN KATOLİK KİLİSESİ PAPALIK VEKİLİ, EPİSKOPOS PAOLO BİZZETİ

3 Haziran 2010 tarihinde şöförü tarafından başı kesilerek öldürülen Anadolu Papalık Vekili ve Episkoposu Luigi Padovese'nin halefi 5 yıl gibi uzun bir süreden sonra Papa Fransua tarafından atandı. Papa gibi Cizvit tarikatına mensup olan Paolo Bizzeti, 67 yaşında ve Türkiye hakkında hacılara yönelik bir rehber yazdı.

Bizetti'nin ilgisi yalnızca Türkiye tatillerinden ve yazdığı Türkiye rehberi ile sınırlı değil. Bu hafta bir İtalyan ajansına verdiği röportajda belirttiği gibi, 1984 yılında üstlerinden Türkiye'ye din adamı olarak gönderilmek ister ama bu gerçekleşemez. Yine de Türkiye ilgisi artar ve özellikle Antakya, Tarsus ve Efes'i ziyaret hacılara eşlik eder. Her fırsatta Türkiye'ye gelir, insanlarını ve doğasını çok sever. Vatikan Radyosu'na verdiği röportajda "Oraya tevazu ile gidiyorum, çünkü genç değilim. Dili öğrenmeliyim. Merhamet Jübilesi'nin başında gidiyorum ve herkesin bana karşı merhametli olmasını diliyorum. Onlara Tanrı'nin merhametini getirmeyi umuyorum".

Mersin, Adana ve Samsun şehirleri ile bu şehirlerin doğusunu kapsayan Papalık Anadolu Vekaleti bölgesinde, Vatikan'ın kayıtlarına göre 2.800 Katolik ve altı din adamı bulunuyor. Bu rakamın içerisinde sayıları kesin olmayan Ermeni, Gürcü, Suriyeli ve Iraklı Hristiyanlar yok. Iraklı Katolikler olan Keldanilerin özellikle Kapadokya bölgesine yerleştikleri ve düğün salonları kiralayarak ibadet ettikleri biliniyor. Episkopos Padovese'nin öldürülmesinden sonra bu bölgedeki Katoliklerin dini idaresi İzmir Başepiskoposu Metropolit Ruggero Franceschini'ye geçmiş, Franceschini'nin 2014 yılının Eylül ayında 75 olan emeklilik yaşının dolması ile Anadolu Katolik Kilisesi yeni bir lider beklemeye başlamıştı.

Floransa doğumlu olan Bizzeti, Bologna'da Felsefe okudu ve burada Bilgelik Kitabı üzerine bir tez yazdı. PFTIM Üniversitesi'nin Napoli yerleşkesinde Teoloji dalında bir lisans eğitimi ve Gallarate Aloisianum Papalık Üniversitesi'nde Felsefe alanında bir başka lisans eğitimi aldı. Ortadoğu'da birçok hacılık ve Kutsal Kitap etüt turları orgaize etti (Mısır'da 5 kez, İran'da 3 kez, İsrail'de 30 kez, Suriye'de 5 kez ve Türkiye'de 40 kez- bu eğitim ve hacılık turları ortalama 12 gün sürdü).

Önümüzdeki haftalarda episkopos olarak takdis edilecek olan Bizzeti, Anadolu'daki Hristiyan cemaatlerine şu mesajı verdi: "Sizlere samimiyetle hizmet etmek için ve sıklıkla zor olan Hristiyan hayat gayretinizi öğrenmek için geliyorum. Bana merhamet edin! Papalık makamının unutmadığı Anadolu Hristiyanlarına hizmet etmek için Mons. Padovese'nin görevini devam ettirmek benim için bir onurdur. Aziz Pavlus'un dediği gibi, gerçek bir armağan, karizma ve fırsat değiş dokuşu olması için İtalyan ve Türk cemaatleri arasında bir köprü görevi görrmek benim arzumdur.

Hiçbir proselitizm amacım yok. Papa Hazretleri de bu konuda çok kesin konuşmaktadır. Yerel kiliselerde yaşayan Hristiyanlara yardımcı olmak, onların değerli kimliklerini korumak ve bu ülkenin vatandaşları olarak, farklılıkları ile değer görmelerine katkıda bulunmak istiyorum".•

Ermeni Katolik Kilisesi Yeni Kilikya Patriği Seçimi Sonuçlandı

Papalık Resmi Basın Bildirisi

Lübnan Bzommar'da 14 ila 24 Temmuz 2015 tarihleri arasıda toplanan Ermeni Katolik Kilisesi Episkoposlar Kurulu, yeni Kilikya Ermeni Katolik Patriği olarak Ekselans Monsenyör Krikor Bedros Ghabroyan'ı seçti. Kadasetli Patrik Hazretleri, bu seçimin öncesinde Fransa'da bulunan Sainte-Croix-de-Paris'in emekli episkoposu ve önderi idi. Kadasetli Patrik, "Krikor Bedros XX Ghabroyan" ismini kullanacak.

Kadasetli Patrik Krikor Bedros XX Ghabroyan , 15 Kasım 1934 tarihinde Suriye Halep'te doğdu. Lübnan Bzommar'da bulunan ilahiyat seminerine genç yaşta girdi. Akabinde Lübnan'ın Jounieh şehrinde Maristi pederlerin koleğinde okudu ve Roma'da bulunan Pontificia Università Gregoriana'da pederliğe hazırlandı. 28 Mart 1959 tarihinde Bzommar Patrikhane Teoloji Enstitüsü'nde peder olarak kutsandı. 3 Ocak 1977 tarihinde Fransa'da yaşayan tüm Ermeni Katoliklerin Apostolik Ezarkı olarak atandı ve 13 Şubat 1977 tarinde Patrik Hemaiagh Bedros XVII Ghedighian C.A.M. tarafından episkoposluğa yükseltildi.

ERMENİ KATOLİK KİLİSESİ YENİ PATRİĞİ KRİKOR BEDROS XX GHABROYAN

30 Haziran 1986 tarihinde Apostolik Ezarklık makamı yükseltildi ve "Sainte-Croix-de-Paris Fransa Ermeni Katolik Eparklığı" adını aldı. Monsenyör Ghabroyan bu yeni kilise yapılanmasının da başındaki episkopos oldu. 2 Şubat 2013 tarihinde emekli oldu. 24 Temmuz 2015 tarihinde yapılan seçim ile Ermeni Katolik Kilisesi patriği seçilen Krikor Bedros XX Ghabroyan, 25 Temmuz tarihinde Papa Hazretleri Fransua I tarafından onandı. Papa Hazretleri, Kadasetli Patriğe aşağıdaki mektubu gönderdi:

"Kilikya Ermenileri Patrikliği Makamına seçilmiş olmanız benim için derin bir sevinç sebebidir ve bu seçim sonucunda Kilisesel birlik istemek amacıyla gönderdiğiniz mektup için teşekkür ederim. Patrikhanenizin tüm inananları ile birleşiyorum ve kardeşlik duyguları içerisinde, kalbi mutluluğumu ifade ediyorum. Yeni görevinizin çok meyve vermesini ve ilahi armağanlardan bolca almanız için dua ediyorum. Rab iyi olan neyse onu versin ve toprağımızdan meyve fışkırsın (Mez. 85,13)! Kadasetli Patriğin seçimi Kilisenizin birçok zorlukla ve yeni mücadelelerle karşılaştığı bir zamanda vuku buldu. Özellikle Orta Doğu'da Ermeni Katolikler inananların bir kısmı bu durumdadır. Bu yüzden, Dirilmiş Mesih'in iman ışığı ile aydınlanarak dünyaya bakışımız umut ve merhamet doludur, çünkü İsa'nın çarmıhı hayat veren ışıktır. Kadasetli Patriğin Sinod'daki saygıdeğer pederlerin birliği ve Kutsal Ruh'un yardımı ile İncilsel bir hikmet ile "Baba ve Baş" olacağına, kendisine emanet edilen Allah halkı için İyi Çoban olacağına inancım tamdır. Çok sayıdaki Ermeni şehitler ve Kilise Doktoru Aziz Narekli Krikor sizin için şefaat edeceklerdir. Kadasetli Patrik, büyük memnuniyet ile Kilise geleneğine ve yürürlükteti yasalara uygun olarak bahsedilen kilisesel birliği (Patrik olarak seçilmiş olmanızı) onaylıyorum.

Sizi ve görevinizi Mesih İsa'ya ve Allah'ın Pek Kutsal Annesi'ne emanet ediyor, tüm Patrikliğinize bütün kalbimde havarisel takdisimi gönderiyorum.

Vatikan, 25 Temmuz 2015 •

Kutsal Haçın Onuruna Övgüler

Aziz Bonaventura
Derleyen: Dominik PAMİR
Tekrar yayına hazırlayan: Abuna Orhan ÇANLI

Ey yetkin yaşantı içinde olan sizler, Kutsal Haçı aklınıza getirin ve onda daima mutluluğunuzu bulun. Kutsal Haçı daima aklınıza getirin; onun üstüne bıkmadan usanmadan daima meditasyon yapın. Bir an bile tereddüt etmeden, bu dünyada yaşadığınız sürece Rabbiniz olan İsa'yla birlikte haçta kalın. İsteksizliğe kapılmayın, hızınız kesilmesin; tersine haça olan sevginizi geliştirin, yüreğiniz onun arzusuyla yanıp tutuşsun. Haçı sevin. O dünyanın nurudur ve Kurtarıcı İsa ebediyen sizin kılavuzunuz olacaktır. Vücudunuzu haçla çevreleyin. Vücudunuzu haça, ondan hiç ayrılmayacak bir biçimde birleştirin ve eliniz her yerde onun izini bıraksın. Yüreğiniz haçta olsun, haç yüreğinizde olsun. Haç yüreğinizi lekesiz bulsun ve oraya huzuru yerleştirsin. Diliniz haç olsun. Haçı bıkıp usanmadan öğretsin ve kutsasın. Haç hem yüreğinizde hem ağzınızda olsun.

Kendi tatlılığını size tattırsın ve sizi hoşluk içinde bıraksın. Sizde, insan olarak onun egemenliğinin yerleşmediği hiçbir şey bulunmasın. Ama kol ve bacaklarınızda egemen olsun. Haç bütün yüreğinizi kaplasın; yüreğiniz onda aşk ateşi ile kendinden geçsin. Tenin bütün savaşları sona ersin. Ruhunuz bütünüyle aklın zevklerinde haça gerilsin. Esenliğinize onun aracılığıyla kavuşacağınız haça özel bir sevgi duyun ve ona eşsiz bir saygı gösterin. Onu ruhunuzun bütün ateşliliği ile ve bütün gücünüzle sevmeye çalışın. Bu görkemli haç, araştırmalarınızın tek amacı olsun. Sınırsız bir sevinçle onu kalacağınız yer yapın. İsa ile birlikte haça geriliniz ki onunla birlikte cennete ulaşabilesiniz. Haçı arayın, çivileri arayın; İsa'nın böğründe açılan yarayı arayın, delinen elleriyle ayaklarını arayın. Ve orada kalarak sevinin; orada iken neşeli ve şükran dolu seslerinizi durmadan duyurun. İşte sarsılmayacak bir anlaşma: Haç her davranışınızdan önce gelsin, o zaman sizin için daima yararlı olacaktır. Haç gerçekte kurtarıcı bir ilaçtır, şeytanın tuzaklarına karşı en etkili ilaçtır. Sınırsız bir bağlılıkla, mutluluk sesleriyle, herşeyinizle İsa'nın haçında olunuz. Haç Tanrı'nın kulunu korur: onu elinden tutar ve ona, hayata götüren yolu gösterir. Kaygılar ve üzüntüler üzerinize çöktüğü zaman, kendinizi terkedilmiş, yenik düşmüş, acı içinde hissettiğiniz zaman dindarca bir özenle haç işareti çıkarmak için acele ediniz. Dinlendiğiniz sırada, iş ortasında, mutlu iken ve ağlarken, acı içinde iken, sevinçli iken, gidip gelmelerinizde, acılar ve avuntular içindeyken haç yüreğinizde olsun. Her türlü çilede, büyük üzüntülerde ve yıkılımlarda en şahane ilaç haçtır. Acı ve sıkıntıda ruhu hayata yeniden döndüren tatlılık haçtır. Haç ruhun en güvenilir sığınağıdır. Haç cennetin kapısıdır. Ermişler haça güvendiklerinden daima kazanmışlardır. Haç dünyanın doktorudur; Tanrısal iyilik onun sayesinde harikalar yaratmıştır. Haç ruhların esenliğidir; o gerçek ve parıldayan nurdur, o yürekleri iyi eden melhemdir. Haç ermişlerin hayatıdır; o kusursuz kişilerin hazinesidir, onların şanı ve mutluluğudur. Haç erdemin aynasıdır; o müminlerin bütün umudu ve esenliğin görkemli kılavuzudur. Haç cennetlik olanların şeref sancağıdır; o, onların avuntusu ve bütün arzusudur. Haç bir gemidir, haç bir limandır, Haç herşeyin gözalıcı çiçekler olarak açtığı zevkler bahçesidir. Haç delinmez zırhtır. Haç, şeytanın bütün çabasının boşa gittiğini gördüğü en güvenilir surdur. Haç, Kurtarıcı İsa'nın kanıyla sulanan ve her çeşit meyvanın bolca yetiştiği bir ağaçtır. Gerçek vatanda bulunan insanların tattıkları yüce yemekten beslenen ruh, haç sayesinde uçuruma yuvarlanmaktan kurtulur. Daha şimdiden ömrünüz boyunca düşüncelerinizi haça doğru yöneltirseniz çok mutlu olursunuz. Evet! Kutsal haçın peşinden koşan sizler eğer çabalarınızda direnirseniz, sonsuz mutluluğa erişirsiniz. Haçı arayın, haçı sırtlayın, İsa'nın haçını aşktan eriyene dek seyredin durun. Derin bir hazla haça bakın, bu dünyada yaşadığınız sürece ona sınırsız bir güvenle bağlanın. Düşüncelerinizi haça yöneltin. İçinizde onun hoşuna gitmeye ve onu yüreğinizde taşımaya çalışın. Yüreğini, ağzını ve yaptıklarını haça ithaf etmek kutlu bir çalışmadır. Sevgili kardeşim, gün boyunca yedi defa Rabbimizin çektiği ızdırapı düşün. Bizler ancak onun sayesinde kurtulduk. Onun sayesinde sonsuz hayat bizlere verildi, onun sayesinde Kutsal Nuru tadabiliyoruz. Onu seviyorsanız, ona saygınız varsa eğer, ona belirli zamanlarda içtenlikle ilgi göstererek saygılar sunun.

Gece yarısında, tan ağarırken, üçüncü, altıncı ve dokuzuncu saatlerde, akşamleyin, uyumadan önce onu yüceltin. Otururken, ayaktayken, yatarken, sessizlikte, iş yaparken ve yorulduğunuzda ya da rahatlığın tadını çıkarırken onu yüceltin. Umudunuz olan İsa'yı arayın; onu yüreğinizde haça gerilmiş olarak, nereye giderseniz gidiniz birlikte taşıyın. Ruhunuzu acı çeken İsa'ya candan yakınlık göstererek ona yaslanın, acılarını paylaşın.

Ey Hristiyan! İsa'nın ölümüne ağla; gece gündüz durmadan gözyaşı dök, mutluluğu gözyaşlarında ara. Göklerin Kralı nasıl da aşağılandı! Dünyayı kurtarmak için nasıl da alçaldı. Açlığa ve susuzluğa göğüs gerdi, onun derin alçalmalarını, çektiği korkunç işkenceleri anımsayın. Aklınızı kullanmak istiyorsanız, çektiği bu işkenceyi göz önüne getirip, hem safrayı hemde pelinli içkiyi anımsayın. Sonsuz olan, Haça getirilip asıldığında öğrencileri onu bırakıp kaçmışlardı. Ayakları ve ellerini deldiler; ona su yerine sirke verdiler; oysa o bütün çağların en üstün Kralıydı! Mutluluk saçan gözleri Haçın üzerinde karardı, beti benzi korkunç derecede soluklaştı. Giysisiz bırakılmış çıplak vücudunda güzellikten eser kalmamıştı, vücudu bütün görkemini yitirmişti. İnsanların günahları uğruna vücudu korkunç kırbaç darbelerine uğradı. Derin yaralarla kaplanmış ve korkunç işkenceler yüzünden kol ve bacakları kaskatı kesilmişlerdi. Korkunç acılar çekerken Haçın üzerinde ağladı ve ruhunu teslim etti. Bizler de ağlayalım ve iç çekelim, yürekten ağlayalım, biricik oğlunu yitirmiş ana babalar gibi ağlayalım. Bu sözleri işiten sizler acı acı inleyin ve bu acınıza ruhunuzun üzüntüsünü de katın. Vücudunuzu acılara terkedin, yüreğinizi büyük üzüntüyle doldurun.

İçiniz parçalansın ve elinizi dinlendirmek üzere can çekişen İsa'nın Kutsal yaralarına koyun. Acı çekmekte olan adamı seyredin; o insanların en sonuncusudur ve bu işkencede sarsılmadan durabiliyor. Büyük üzüntüler içinde olduğunuzda, umutsuzluk içinizi kapladığında, kendinizi yenilmiş, hemen hemen yıkılacakmış gibi hissettiğinizde, İsa'nın çektiği acıları düşünün; onun dayanılmaz acılarını, sıkıntılarını, her yanının tükürükle kaplı olduğunu, küfürlere maruz kaldığını düşünün. Ey iyi kardeşim! Yaptığın her işte gözün İsa'nın yaralarında olsun.

Ona daima acı. Bu yaralar ruhuna daima lezzetli yiyeceklermiş gibi gelsin, bundan mutluluk duy. Ey Haça gerilmiş İsa! Beni güçlü kıl ki bütün ömrüm boyunca senin ölümüne ağlayabileyim. Her yanımın yara içinde olmasını ve böylece seninle birlikte olmak istiyorum. Sabah çiği gibi acıyı üstüne sal ki, Ey Kurtarıcı İsa, yeniden yüreğimde doğman için, sana ağlayayım. Bu kabuk bağlamış yaraları, asıl Senin olan bu yaraları benden gizlemeyerek bana sevgi ile göstereceksin. Bütün bu söylediklerim haça gerilmiş İsa'nın onuruna, şanına ve yüceliğine katkıda bulunsun. Gökleri kazanmış bu Kral, yüreğimi kirleten günahlarımı bağışlamak lütfunda bulunsun. Amin. •

Ey Haça gerilmiş İsa! Beni güçlü kıl ki bütün ömrüm boyunca senin ölümüne ağlayabileyim.

Kutsal Ruh: Padre Oriano Granella

Peder Mikail UÇAR

İsa Mesih, kendi Paskalyası'yla gerçekleşen kurtuluş gizemini bize Kutsal Ruh'un kavratacağını ve yaşatacağını söylüyor. Bu nedenle şimdi kurtuluş hikâyesinin tarihinde Ruh'un eylemini anlamak için kısa bir yol yapalım. Ancak böylece Kilise'de ve Liturji'de varlığını ve eylemini anlayabiliriz.

1.Antik Antlaşma'da Kutsal Ruh

Kutsal Kitap yaratılışla başlar, yaratılışta ne vardır? Kutsal Ruh vardır: "Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı. Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı. Tanrı'nın Ruhu suların üzerinde dalgalanıyordu. Tanrı, <<Işık olsun>> diye buyurdu ve ışık oldu" (Yaratılış 1,1-3).

Burada Liturji yankılanıyor: "Başlangıçtan bu yana Senin Ruhun sular üzerinde geziniyordu, çünkü kutsama gücünün tohumlarını içermekteydiler" (vaftiz suyunun takdis duasından).

Bu sulardan (ilk kaosun sembolü) bütün evreni yaratan güç yayılır. "Tanrı, <<Işık olsun>> diye buyurdu ve ışık oldu" (bu noktada bilimin Büyük Patlama dediği "big bang"i görüyoruz). Liturji bu Ruh'ta, kaosun sularının üzerinde gezinen patlayıcı bir güç görüyor ki bu güç yaratılışa giriyor sadece yıldızları, ovaları, hayvanları doğurmak için değil, fakat Ruh'ta yaşamı varetmek üzere. Bu, yaratılışa göre diğer bir katmandır. Evrenin başlangıcı değil artık ama evrende yaşayan insanların kutsayan Ruh'un kapasitesidir. Öte yandan görüldüğü üzere, yaratılış Tanrı'nın ilk sevgi hareketidir. Çünkü yaratılışın merkezinde insan vardır, daha doğrusu, Eşit Mükemmeliyet İnsan, İsa vardır.

Yaratılış biz Tanrı'nın Ruhu'nun (ruah; ruh, ama aynı zamanda rüzgâr) ki, martı gibi, kaos suları üzerinde dolaşır ve ona doğurgan bir yön verir: kaosun suyundan bütün her şey yaratılır. Ruh'tan verilen verimlilik. Budur Babalar'ın ve Liturji'nin bakış açısı.

Tertuliano diyor ki: Tanrı'nın Ruhu vaftizlileri var etmek zorunluluğuyla suların üzerinde geziniyordu. Tertuliano ile, Kilise'nin neredeyse başlangıcı, II.yüzyılın büyük Hıristiyan yazarı, bu bakış açısına sahip olunuyor, suyun takdisinin duasında yukarıda görüldüğü gibi geri kazanılıyor, bu nedenle Ruh tarafından takdis edilen sular, Vaftiz'de Takdis etme yetkisine sahiptir. Ruh'un varlığı vaftiz olana yeni hayatı vermek için o suya yetki verir. Vaftiz olan kişi diri İsa'ya yapılandırılmış (aşılanmış, çn) insan olur.

Bu Ruh eylemiyle bütün kurtuluş hikâyesinde ve Kutsal Kitap'ın bütün büyük şahsiyetlerinde mevcuttur.

Yöntem şudur: Ruh'un bir insanı yönetmesi Antik Antlaşma'da büyük çeşitli tarzlarda belli olur, buna, insanların üzerine düşen piomba denir, insanların üzerine iner. Bütün büyük şahsiyetler için böyledir: Musa, Samuel, Saul, kral Davut, Elia…

Örneğin, hakimler, basit köylülerdir ya da olağan hayattan şahsiyetlerdir, böyle bir beklenti içinde en alt düzeydeyken, hazırlıklı değilken, Kutsal Ruh tarafından beklenmedik biçimde ele geçirilirler, tıpkı kuzuyken kartala dönmek, yeni bir kimlik giyinmek gibi, açık bir olağanüstülük tavrıyla halk adına, onun kurtuluşu için davranır hale gelirler.

Aynı şey krallara da olur. Kralların (ve kâhinlerin de) kutsanmasında sadece Yahve'nin kutsamasıyla donatılan krallık kutsallığının işareti yoktur ama bu kişinin O'nun aracı olmak üzere Tanrı tarafından seçilmesinin üstü kapalı onayı vardır. Tanrı'nın Ruhu'nun o kişinin üzerinde olduğunun ilanıdır, o Tanrı adına davranan (davranmak zorunda olan) bir temsilci olur.

Peygamberlerde, özel olarak Ruh'un gücü açıklanır. Ruh peygamberlerde sadece halkın iyiliğine çalışan akıllılık ve güç olarak değil, ama aynı zamanda Tanrı'yı ve yollarını bilmek olarak da gözükür. Esinlemenin gücü, olayları okumalarını sağlar ve Tanrı'nın isteğine göre onları belirler.

Nüfuz eden bir Ruh, olayların anlamını kavramada farklı bir göz, anlamak için, rehber olmak için, ilan etmek için, çağırmak, cezalandırmak için. Peygamberin telaffuz ettiği sözler, Kutsal Ruh tarafından onun ağzına konmuş sözlerdir: "…Üzerindeki Ruhum, ağzına koyduğum sözler…" (İşaya 59,21) ve diğer: "Sonra RAB elini uzatıp ağzıma dokundu, <<İşte sözlerimi ağzına koydum>> dedi" (Yeremya 1,9), "RAB'bin Ruhu benim aracılığımla konuşuyor, Sözü dilimin ucundadır" (2 Samuel 23,2); bu yüzden peygamber Ruh'un gücüyle donatıldığını hisseder. "Ama Yakupoğulları'na isyanlarını, İsrail halkına gü-

nahlarını bildirmek için ben RAB'bin Ruhu'yla, güçle, adalet ve cesaretle donatıldım" (Mika 3,8).

Yeremya'nın ifadesi çok güzeldir: "<<Bir daha onu anmayacak, O'nun adına konuşmayacağım>> desem, sözü kemiklerimin içine hapsedilmiş, yüreğimde yanan bir ateş sanki. Onu içimde tutmaktan yoruldum, yapamıyorum artık" (Yeremya 20,9). Yüreğinin içinde yakan bir ateş hisseder, yatıştırmak, azaltmak, hakim olmak ister ama başaramaz. İlanıyla peygamber insanların önünde Tanrı'nın tanığı olur çünkü peygamberler seslerini Ruh'a verirler ve Tanrı'nın planını duyururlar.

Tanrı'nın Ruhu Torah'da, Yasa'da da vardır, çünkü Yasa diğer bir ışıktır ve bu halkı aydınlatır ve kılavuzluk eder. İsrailoğulları'na kutsallığın yolunu gösteren kurallar: "İsrail topluluğuna de ki, <Kutsal olun, çünkü ben Tanrınız RAB kutsalım>" (Levililer 19,2). Sadece hukuk kuralları değildir, ama halkın kutsallığını geliştirecek yönergelerdir, çünkü Tanrı'nın kutsallığının küçük ama gerçek bir yansıması olur.

Ruh, mezmurlarda da bulunur. Mezmurlar bu bilgelikle, ruhun bu gücüyle doludurlar, çünkü sürekli Ruh bu sözcükler aracılığıyla konuşur ve dua, yalvarış, yas, yüceltme olur. Mezmurlarda her insan duygusunu buluruz, ama Ruh'tur aydınlatan ve günah tarafından bozulan ve de bükülen, hatta dalgalandırılan ama sonunda pişmanlıkta onarılan imana somut bir görünüm vererek, insan söylemiyle açıklayan.

Bütün Antik Antlaşma'da sık sık bu Ruh'u görüyoruz, hikâyesinin ve rehber ve tercüman olan şahıslarının olayları aracılığıyla ağır ağır halkı inşa eder, eğitir, düzeltir, rehber olur, büyütür. Bir Ruh ki büyük İsa "olayı"nı hazırlar ve kurtuluş hikâyesine kılavuzluk eder.

2.Yeni Antlaşma'daki Kutsal Ruh

İsa, Ruh'la doludur. Peygamberlerin zaten önceden söylemiş olduğu Mesihsel çağ, zaman olarak Ruh ile dolup taşacaktı. Mesih, yani Rab'bin yağladığı, Kutsal Ruh ile dolu olmalıydı ve bu Ruh herkesin üzerine dökülmeliydi: "Tanrı'nın gönderdiği kişi Tanrı'nın sözlerini konuşur. Çünkü Tanrı Ruh'u ölçüsüz verir" (Yuhanna 3,34). Yoel peygamber de şöyle duyurmuştu:"Bundan sonra, ruhumu her insanın üzerine dökeceğim ve peygamberlik edecekler oğullarınız ve kızlarınız; yaşlılar rüyalar görecekler, gençleriniz görümler görecekler. Erkek ve kadın kölelerinizin üzerine de bu günlerde ruhumu dökeceğim" (Yoel 3,1-2) Havari Petrus'un Pentekost'tan hemen sonra, yukarıda alıntıladığımız Yoel'in bu metninden yola çıkarak yaptığı ilk ilandır. Söylemek gerekirse, Ruh'un armağanı olan Mesihsel zamanlar gerçekleşmiştir.

Antik Antlaşma'nın şahsiyetleri, Ruh'la donatılmışlardır, gördüğümüz gibi, varoluşlarının bir anında ve onlar için verilen görev gününden itibaren, İsa ise hayatının ilk anından başlayarak Kutsal Ruh'un eseriyle doludur, onu vareder ve onda sürekli konut kurar.

İsa, Bakire Meryem'den ve Kutsal Ruh'tan doğmuştur, insanın hiçbir müdahalesi olmadan. Ruh'un egemen gücü yönetir. Onu sadece kutsamakla kalmaz, Ruh'un Oğlu olduğu, başlangıçtan beri kendi varlığı olduğu için takdis eder. Meryem zaten maddesel bedeni verir fakat Kutsal Ruh'tan ekilmiştir, tam anlamıyla bu bebeğin Tanrı'nın "armağanı" olduğunu anlatmak için. İnsani bir projenin meyvesi değildir ancak insanın ortak olduğu Ruh'un lütfudur (Bakire Meryem):"… melek Cebrail Tanrı tarafından Galile'de Nasıra Kenti'ne … erden bir kıza gönderildi…. kızın adı Meryem'di…. Melek dedi… "İşte gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını İsa koyacaksın… Kutsal Ruh üzerine gelecek, Yüce Olan'ın gücü sana gölge salacak"…" (Luka 1,26-35).

Kutsal Ruh ve İsa'nın Ürdün Nehri'ndeki Vaftizi

Kutsal Ruh'un eseri olan hamilelik sonrası, ikinci belirleyici an, Vaftiz'dir. Babalar daima, Ürdün Nehri'nde yeni bir doğuş olduğunun altını çizdiler. Bu andaki basit ve büyük teofani, İsa'nın kim olduğunu açıklar."Zamanların doluluğunda senin Oğlun, vaftizci Yuhanna (Yahya) tarafından Ürdün sularında vaftiz edildi, Kutsal Ruh tarafından takdis edildi" (vaftiz suyunun kutsanma duası).

Ürdün Nehri'nde İsa'nın Vaftizi'nin anlatımı, İsa'nın kamusal yaşamının başlangıcıdır. İlan etmeden önce, O'nun tamamladığı bu ilk hareket, tıpkı Antik ve Yeni Antlaşmalar arasındaki kavşak noktası gibidir. İsa'nın kamusal yaşamının açılış hareketidir. O'nun dünyaya sunulmasıdır. Bu takdimi Vaftizci Yuhanna (Yahya), Kutsal Ruh ve Baba yapar: "O sırada İsa vaftiz edilmek için Galile bölgesinden Ürdün Irmağı'na, Vaftizci Yuhanna'nın yanına geldi. Ama Vaftizci Yuhanna İsa'yı önleyerek şöyle dedi: "Benim senin tarafından vaftiz edilmem gerekirken sen mi bana geliyorsun?" İsa, "İzin ver bana" diye yanıtladı, "Çünkü doğruluğun her gereğini yerine getirmemiz için uygun

olan budur." Bunun üzerine Yuhanna O'na izin verdi. İsa vaftiz olur olmaz sudan çıktı. O anda gökler açıldı. Tanrı Ruhu'nun güvercin gibi üzerine indiğini gördü. Göklerden bir ses duyuldu: "Sevgili Oğlum budur. O'ndan hoşnudum" (Matta 3,13-17).

Ürdün Nehri, sularından dolayı önemli bir nehir değildir. Nil ve Fırat ile karşılaştırılamaz bile. Küçük bir nehirdir ama Tanrı'nın halkının hikâyesinde merkezi bir rol oynar. Çıkış'ı tamamlayan nehirdir. Ürdün Nehri'nden geçiş, kuşkusuz, Sina'nın çöl steplerinin ile Vaadedilen Topraklar'ın ele geçirilmesinin başlangıcının arasında süregiden kırk yıllık hacılığın sonuna işaret eder. Bu geçiş, yukarıda gördüğümüz gibi, büyük değer verilerek açıklanır, neredeyse ikinci bir çıkış gibi, Tanrı'nın mevcudiyeti (Antlaşma sandığı) ile zaferle aşılan ikinci bir Kızıldeniz gibi. Sularının ötesinde İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un soyları nihayet Tanrı'nın vaadinin gerçekleştiğini görüyorlar: "Bu toprakları senin soyuna vereceğim" (Yaratılış 12,7) ve Vaadedilen Topraklar'ı ele geçiriyorlar.

Ürdün Nehri'ndeki vaftizde görülür ki İsa (İsa=Giosué) nehre girer ve Tanrı'nın gerçek gemisi olarak (Tanrı'nın Oğlu'dur) bütün insanlığı Vaftiz'in kurtarıcı sularıyla karşıya, yani sevginin ve Tanrı'nın affının yeni kıyısına geçirir. Gerçek Vaadedilen Topraklar.

ÜRDÜN NEHRİ'NDE İSA'NIN VAFTİZİ

Ruh'un bu takdisi, Bakire Meryem'in hamileliğinin bağrında aldığı ilk takdisi takip eder. Bu (takdis) O'nu kendi varlığında inşa etti, diğeri (vaftiz) O'nu Oğul ve Mesih olarak açıklar. O'na Mesihsel göreve başlama töreniyle yeni etkinliğinin açılışı yapılır: Müjde'yi yayma ve dünyaya asıl geliş görevi olan Paskalya. Gerçekten de göreve ve ilan etmeye (kendisinde yerine gelmekte olan Tanrı'nın planını duyurma), mucizelere (Tanrı'nın mevcudiyetini açıklıyorlar), ıstırapları-ölümü-dirilişi-göğe yükselişi sürecine, yani Paskalya'ya başlamasının somut göstergesi olarak bütün İnciller Vaftiz olayından hareket ediyorlar.

Ruh ve İsa Mesih'in haç üzerinde ölümü

İsa'nın hayatındaki merkez olay, tamamlanma an'ı olan Haç an'ıdır. Bu nedenle şöyle der: "'Herşey tamamlandı!' der, başını eğer, ruhunu teslim eder" (Yuhanna 19,30), yani Kutsal Ruh'u verir. Yuhanna, sık sık İsa'nın kurban olması ile Ruh armağanı arasındaki ilişkiye dikkat çeker. Çardak bayramında İsa "hayat veren su" sembolü altında bu armağanı duyurur, Yuhanna yorumlar: "İsa bu sözü kendisine iman edenlerin alacakları Ruh'a ilişkin söylemişti. Çünkü, İsa daha yüceltilmediğinden, Ruh verilmemişti" (Yuhanna 7,39). "Zamanı" henüz gelmemişti. Yuhanna'ya göre haça gerilme O'nun görkeminin başlangıcıydı. İsa bu an, Ruhunu Tanrı'ya iade eder ve aynı zamanda Kilisesi'ne de iletir (bkz.Yuhanna 19,30).

Müjdeci Yuhanna, İsa'nın bir asker tarafından delinen böğründen su ve kan fışkırdığını özellikle vurgular: "İsa'ya gelince, O'nun ölmüş olduğunu görerek bacaklarını kırmadılar. Yine de askerlerden biri böğrünü kargıyla deldi. Hemen kan ve su aktı" (Yuhanna 19,33-34).

Gerçekten İsa haç üzerinde bizim için kanını döktü, tıpkı Paskalya Kuzusu gibi, su lütfun, kurtaran Kutsal Ruh'un simgesidir. Bu kan bizim için "su" olmaktadır ki ruhsal verimlilik sağlar. Kilise Babaları sayesinde bunun doğrudan Vaftiz suyu olduğunu görürüz.

Son dönem yorumcuları, patristik yorumlarla bağlantı kurarak, İsa'nın böğründen çıkan suyu, ıstıraplarındaki ve görkemindeki kana bağlı Kutsal Ruh olarak görürler. Kutsal Ruh'un gönderimi, Beden alan Söz'ün kurban edilen bedeniyle ilişkilidir. Farklı bakış açıları benzer bir kavram olarak açıklarlar.

İsa'nın hayatındaki diğer olaylar, örneğin Trasfigürasyon'da, İsa'nın hareketlerinde, mucizelerde, ilanlarında… yüceliğini, kutsayan gücünü, açıklayan Ruh'un kuvvetli eylemi olarak görüldüler. Söylenenler yeterlidir:"Başını eğdi ve ruhunu teslim etti" (Yuhanna 19,30). İsa'nın son nefesi, Ruh'un dökülmesinin başlangıcıdır. Kilise bu an'da doğar "haçın gerdeği" üzerinde.

Pentekost

Ruh'un gelişinin Kilise'de en bariz açıklanışı Pentekost'tur:"Pentekost günü[1] geldiğinde, hepsi bir aradaydılar. Bir anda, gökten sanki hızla esen rüzgârın sesiymiş gibi bir ses geldi, oturdukları evi doldurdu.

Gözlerinin önünde ateşe benzer diller göründü. Bunlar dağılarak onların her biri üzerine indi. Tüm Mesih inanlıları Kutsal Ruh'la doldu. Ruh'un kendilerine verdiği biçimde başka dillerde konuşmaya başladılar" (Habercilerin İşleri 2,1-4).

Pentekost, eskiden ilk hasat bayramıydı sonra Antlaşma'nın yenilenmesinin bayramı oldu. Bu yeni liturjik değer, Luka'nın anlatımına esin kaynağı oluşturur. Luka, Sina'daki Yasa armağanını (ve aynı zamanda deprem de Sina'nın teofanisi olarak adlandırılır) Yeni Antlaşma'nın işareti olarak ilk Hıristiyan cemaatine Ruh'un armağanının paraleli olarak adlandırır. İsa'nın Paskalyası'nın taçlanması!

Peygamberler önceden tekrar tekrar son zamanlarda Mesihsel çağın Ruh'un armağanlarının çağı olacağını duyurdular. Aynen, Pentekost olayından sonra Petrus, yukarıda gördüğümüz yerden ilanına başlar.

Her şey bu Kutsal Ruh'un gücüyle yenilenecek, Ezekiel'in 37. Bölümde belirttiği gibi: "Ruhumu içinize koyacağım, canlanacaksınız" (Ezekiel 37,14).

Şimdi bu zamanlar ulaştı: İsa'nın ölümüyle ve Ruh armağanı bu antik peygamberliği gerçekleştirdi, Ruh bütün halkın üzerine döküldü.

Eğer Paskalya gizemi Kilise için doğuşa işaret ediyorsa, Pentekost o halde İsa'nın Ürdün Nehri'ndeki Vaftizi, yani ilk Hıristiyan cemaatine kurtarıcı görev, tören bahşeder. Burada kendi genleşme kuvveti kökleşmektedir.

Ruh, Kilise'yi biçimler, yapılandırır, ona bir inşa verir, bir çehre ama ayrıca içsel bir güç de verir. Bu yüzden o an'a kadar havariler bir grup korkmuş ve kaybetmiş insan grubuydu, Tanrı'nın projesi konusunda şüpheli ve habersiz idiler. Ama Ruh armağanı, onların gözlerini açar, sonunda İsa'nın Paskalyası'nın anlamını ve bütün insanlık için değerini sonunda anlarlar. Bu kadar da değil, (İncil uğruna sonunda ölecek kadar) İsa gerçeğinin cesur tanıklığında onları içsel olarak dönüştürecek gücü de bahşeder.

Ruh yavaş yavaş Kilisesi'ni inşa eder ve şekillendirir.

Pentekost'ta Ruh, birleştirici ve genişlemeci güç olarak ortaya çıkar. Toplayan bir Ruh'tur, çünkü İsa'nın görevi teselli etmek ve toplamaktır (karşıtı ise defalarca Kutsal Kitap'ta açıklandığı gibi, günahın meyvesi) fakat genişleme gücüdür, çünkü kurtuluş bütün halklara duyurulmalı ve bahşedilmelidir.

PENTEKOST. RUS İKONASI

İnsanlık günah sebebiyle bölünmüş, kırılmış ve iletişimsizliğin, düşmanlığın, birbirine karşı nefretin gerilimine düşmüştür. Yaratılış 11'deki mesel (Babil kulesi) çok çağdaştır: insanlar birbirlerini anlamıyorlar, farklı diller konuşuyorlar, aslında her biri kendi dilini konuşuyor (bencillik). Eğer günah insanlar arsındaki bu bölünmeyi türetebiliyorsa, açıktır ki Mesih İsa ve

[1] Pentekost elli demektir. Paskalya'dan sonraki ellinci gün.

Kutsal Ruh, tezat bir eğilim türetmek zorundadırlar; birliğe dönüş. İşte bu halde, Ruh'un birleştiricilik görevi: "Bu konuşanların tümü Galileli değil mi? Nasıl oluyor da her birimiz kendi dilimizi duyuyoruz?" (Habercilerin İşleri 2,7-8). Her bir şahıs kendi dilinde İsa'nın ilanını duyar. İsa'nın adında bütün halklar kardeş oluyorlar. Ruh'un gücü, halkları bencilliğin, bireyselciliğin içinde kaybolmaktan kurtarıyor, onları yeni sevgi Yasası'nın altında, birlikte topluyor. İsa'nın adına.

3.Kilisenin Hayatında Ruh

Genişlemenin hareket noktası Ruh'un dökülmesidir. Ruh'un bu ateşinden havariler "düşkünler" (çoğunluğu eğitimsiz balıkçılar), Kutsal Yazılar'ı daha iyi anlamalarına ve yorumlamalarına yardım edecek yeni bir ışık alıyorlar (Petrus'un konuşmasına bak) ve ezici bir güç onları, muhalefetler ve ciddi zorluklar arasında, gittikleri her yerde Dirilmiş İsa'yı duyurarak dünya yollarında yürümeye iter, şehitlik derecesine kadar.

Ruh, ezici bir güç olarak görülür, ateş gibi, ısıtır ve aydınlatır, doğmakta olan Kilise'ye yatırım yapar ve onu dünya yollarında ısıtmak ve aydınlatmak için, İncil'in gerçeğinde insanları tövbeye ve ikna etmeye, koşmaya götürür. İsa'nın dediği gibi: "Ama Kutsal Ruh üzerinize geldiğinde güç ile donatılacaksınız. Yeruşalim'de, tüm Yahudiye'de, Samiriye'de ve dünyanın en uzak köşesine dek benim tanıklarım olacaksınız" (Habercilerin İşleri 1,8).
Ruh, her dönemde ve daima, sevgi yasasında birleşmenin ve işaret-Sakramenler aracılığıyla kurtuluş bahşederek ilan etmenin iki kat gücüyle, ilk Kilise'nin hareketine yol açar ve kılavuzluk eder. Kilise kendisinin bu ikili vokasyonunu unutmamalıdır.

Ruh sadece bir giriş vermez, havarilerin eylemine durmaksızın eşlik eder ve kalır. Habercilerin İşleri kitabı, Ruh'un sürekli mevcudiyetini gösterir: "Tanrı'nın sözü giderek yayılıyor, Yeruşalim'de öğrencilerin sayısı gitgide çoğalıyordu" (Habercilerin İşleri 6,7). Söz neredeyse dünya yollarında tek başına yürüyordu. Ruh, Söz aracılığıyla davranan ve harekete geçen bir kuvvettir. Ruh, dünya yollarında ilerlerken, Kilisesi'ni de inşa eder. O' dur havarileri kendi mesajını taşımaya yeterli kılan, O'dur yürekleri dinlemeye ve tövbeye açarak onların ilanlarını etkili hale getirir. Geçmiş yıllarda ve bugün Kilisesi'ne yenilenme kapasitesi veren ve bunu gelecek yıllarda verecek olan da Ruh'tur. Kapasite daima yeniden müjde mesajını güncel kılar ve Tanrı'nın projesine dahil etmek üzere hikâyeyi (olaylar, durumlar…) yürütür. Kilise'ye her devrin insanının güncel söylemine uygun olarak gerçeklerini yeniden yorumlamaya yardım eden de Ruh'tur.

Tanrı ve insan arasındaki derin hayat bütünlüğünü, derin birliği sağlayan da daima Ruh'tur, bu nedenle dolu gerçeklikle söyleyebiliriz ki, Pavlus'un dediği gibi, "Abba" (Baba). O'dur gerçekten Liturji aracılığıyla bizi İsa Mesih'e daha benzer hale getirerek bizleri oğulları kılan. Liturji, dediğini yapan açık bir eylemdir, çünkü Kutsal Ruh gerçekleştirir. Tıpkı zamanların başında olduğu gibi: "Işık olsun! Ve ışık oldu!"

Bu konudaki son söz: Ruh'un eylemi ve İsa Mesih nasıl bir ilişkiye sahiptirler? Aziz Pavlus her zaman yaptığı gibi problemi çözer, şöyle der: Kutsal Ruh, İsa'nın Ruhu'dur (bkz.Romalılar 8,9; Filipililer 1,19). Hıristiyan için "yaşamak, İsa'dır" (Filipililer 1,21). "Ve yaşamak Ruh'tur" (Romalılar 8,2-10). İki formül arasında mükemmel bir eşdeğerlik vardır. Dirilmiş İsa'nın lütfu olan O'nun Ruh'u sayesinde, hem zaman hem mekân içinde insanları kurtarmaya devam etmek için bizim aramızda mevcuttur. Kilisenin Ruh tarafından olağan canlandırılışı, İsa'nın güncel varlığı için ön koşuldur.
Ruh, İsa'nın söylediğinden ve yaptığından daha farklı bir şeyi tamamlamak için gelmez, İsa'nın beyan ettiği gibi: "Oysa O –Gerçek Ruhu– gelince sizi tüm gerçeğe yöneltecektir. Çünkü kendiliğinden konuşmayacak, duyduklarını söyleyecek ve gelecekte olacakları size bildirecek. O beni yüceltecek, çünkü benim olandan alıp sizlere bildirecek" (Yuhanna 16,13-14).

İsa haç üzerinde, bizim kurtuluşumuzu tamamladı, bir seferde ama tamamen. Henüz uygulanması gereken bir şey daha var: Baş olan İsa'da tamamlanan şeyin, onun Bedeni olan bütün insanlara bildirilmesi. Kurtuluş sırları zamanın ve mekânın kökenine inmeli çünkü her insanın dahil olduğu hayat ortaya çıksın. Hayatındaki bütün olayların geçmiş olmaması şarttır, fakat bütün hikâyeyi ve bütün insanlığı kucaklayan daima mevcut tek bir gizem olsunlar. Bu Kutsal Ruh'un eseridir. Ve Kutsal Ruh bugünümüzdeki İsa'nın eylemini açığa koyar, böylece bütün zamanların ve yerlerin bütün insanları bu kurtuluşa ve İsa'nın bu lütfuna girebilirler. (M.Magrassi)
Kutsal Ruh gerçek bir pedagogdur, İsa'nın söylediği "benim olandan alacaktır", ve onu anlaşılır kılacaktır. Bu yüzden Pentekost'ta havariler nihayet anladılar, birkaç gün öncesine kadar hiçbir şey anlamamışlardı. Nedir anlaşılması gereken? İncil, İsa'nın kim olduğu, kimliğinin bütün derinliği, gizemi ve görevinin önem derecesi.
Ruh İsa'da tamamlananı bizde gerçekleştirir, gizemini içselleştirir, meyveleri uygular, öyle yapar ki bu da bizim paskalya gizemimiz olur, yani Paskalyamız. Yani Liturji aracılığıyla. •

Bu makale, Padre Oriano Granella tarafından yazılan "İnsanın Kurtuluş Hikâyesi ve Litürji" adlı kitabının Kutsal Ruh ile ilgili bölümünden derlenmiştir. Çeviren Peder Mikail Uçar. Kitabın bulunduğu adresler: Yeşilköy Latin Katolik Kilisesi / Kadıköy Surp Levon Katolik Kilisesi / Beyoğlu Kitabı Mukaddes Şirketi Kitabevi.

Sadece Merak; Astroloji ve Burç Yorumları

Akif KUM

Benimkisi sadece merak" ile başlıyor bir insanı bu günaha götüren yol. Kötünün kullandığı en önemli argümanlardan olan merak duygusunun yarattığı; bilinmeyene ulaşma, kontrol etme ve egemen olma hevesi ile kişinin gözünün önüne seriyor tüm çekiciliğini. Ama son hamleyi, yani karar verme sorumluluğunu kişiye bırakıyor. Çünkü özgür olduğumuzu biliyor.

Astroloji; yıldız ve gezegenlerin diziliş ve hareketlerinden yola çıkarak, yaşamı yorumlayan ve geleceği tahmin eden bir batıl inançtır. Astrolojinin çıkışı hakkında bir teori, Nuh tufanından sonra Babil'e dayanmasıdır. Babil Kulesi için; hayatın gizemlerini ve insanların kaderini açıklamaya adanmış bir tapınak olarak tanımlama yapılmaktadır. Bu batıl inancın eşyalarından olan burçlar; farklı noktalarda yer alan yıldızların, derin bir hayal ürünü olarak cisim ya da hayvanlara benzetilmesi ve anlamlar yüklenerek bir tanımlama yapılması ile oluşur.

Astrolojik burç yorumları ve yıldız fallarının, günümüzde en çok rastlanan geleceği yorumlama yollarının başında geldiğini söyleyebiliriz. Günlük hayatımızın her anında, arkadaş ortamımızda, medyada bir anda bu konu ile karşılaşabiliyoruz. Olmazsa olmaz bir övünç kaynağı gibi baş köşelerini bu konuyla dolduran gazete ve dergiler, uzman dedikleri falcıları konuk alan televizyon kanalları ve sürekli şu uzmanın yorumları, bu uzmanın köşesi gibi linklerle dolu internet alemi. Bunlar biraz eğlence, biraz merak derken geleceği öğrenme arzusunu ve bu konuda ki zaafımızı, saf ve zararsızmış gibi göstererek bizi bu yanlışa yöneltmektedir. Oysaki Kutsal Kitap'ta şöyle yazılmıştır; "Kimse geleceği bilmez, Kim kime geleceği bildirebilir?"[1]

Günün herhangi bir saatinde, mail yada haberlere göz attığınız bir sitede karşınıza çıkan "günlük burç yorumunuz" başlıklı reklam bir anda dikkatinizi çekiyor. Aklınızdan, "ne yazıyor acaba, iyi bir şey mi, yoksa kötü bir şey mi?" gibi birkaç soru geliyor aklınıza. "Aman ne olacak canım, benimkisi sadece merak." fikri, sizin bu yönde bir adım atmanız için önemli bir dayanak oluyor. "Kötü bir niyetim yok aslında" diyerek, teselli ediyorsunuz bir yandan can çekişen ruhunuzu. Süreç, diğer tüm kötülüklerde olduğu gibi çok masum ve yumuşak bir şekilde başlıyor. Bu durumda Hristiyan inancına sahip bir kardeşin, şu ilkeyi aklına getirmesi gerekmektedir; "Yıldız falı, astroloji, el falı, kehanet ve talih yorumları, ileriyi görme fenomenleri, medyumlara başvurma; zamana, tarihe ve son olarak da insanlara egemen olmayı, aynı zamanda da gizli güçlerle uzlaşma arzusunu içermektedir. Bunlar yalnız Tanrı'ya göstermemiz gereken sevgili korkuyla karışık saygıya ter düşer." [2]

Birkaç tekrarın ardından, geleceği öğrenme isteği ile burç falını okumak alışkanlık haline geliyor. "Acaba bugün ne yazıyor", "bak gördün mü, bu uzmanın yazdıkları kesin çıkıyor", "en güzel burç yorumu bu sitedeki uzman yazıyor" gibi düşünceler ile kişide yanlış bir inançsal durumun temelleri kökleşmeye başlıyor. Artık birbirleri ile yeni tanışan iki kişinin, karşılıklı burçlarını sormaları ve hatta hemen bir kişilik tahmini yapmaları çok normal bir durummuş gibi karşılanır hale gelmiş. Zaman zaman yıldız falı okumanın ve burçları takip etmenin bir hobi olduğunu söyleyenlere bile denk gelebilirsiniz. Kutsal Kitap'ta Rab bize açık şekilde şöyle diyor; "Aranızda oğlunu ya da kızını ateşe kurban eden, falcı, büyücü, muskacı, medyum, ruh çağıran ya da ölülerin ruhlarına danışan kimse olmasın. Çünkü RAB bunları yapanlardan tiksinir. Tanrınız RAB, bu iğrenç töreleri yüzünden bu ulusları önünüzden kovacaktır." [3]

[1] Vaiz 8, 7
[2] Katolik Din ve Ahlak İlkeleri numara 2116
[3] Yasanın Tekrarı 18,11-12

Aziz Augustinus; "İtiraflar" isimli kitabında, Astroloji ile ilgilenerek geçen yıllarından bahsetmiş ve bu yıllardan çıkardığı sonuçları net bir şekilde aktarmıştır. Mesela bir aktarımında Aziz Augustinus; "Astrologlar; -Günahın önlenemeyen nedeni gökyüzünden geliyor, ya da -bu davranışınızın nedeni Venüs ya da Satürn ya da Mars'tır, gibi bir bakış açısıyla hiç kuşkusuz kandan, etten ve gurdan oluşmuş pislikten başka bir şey olmayan insanı her türlü suçun sorumluluğundan kurtarmak istiyorlar. Astrologlara göre bundan sadece göğün ve yıldızların Kralı ve Yaradanı sorumludur." diyor. İnsanın üzerindeki sorumluluğu tamamen yaratana atmış bir şekilde dünyevi yaşama kendini vermesi, Rabbin, seçimlerimizde bizi özgür kıldığı gerçeği ile çelişmektedir. Rab, adaleti ile bizleri seçimlerimiz üzerine yargılayacaktır. Böylesine bir tutuma kapılarak her şeyden Rab'bi sorumlu tutmak, bize karşı adalet terazisini yok saymak demektir.

Peki, insanlar burçlara nasıl inanmaya başlıyor ve bu batıl inancın etkileme gücü nereden geliyor? Aslına bakarsanız en temel sorun, bir önceki paragrafta bahsettiğimiz gibi toplumsal kabullenilmiş bir alışkanlığın söz konusu olmasıdır. Artık insanlar, bu batıl inancın en basit seviyesi olan burçları ve bu burçların anlamlarını o kadar çok normalmişcesine dilden dile anlatılıyorlar ki birçok kişi etkisiz ve zararsız bir uğraş, normal bir eğlence olarak görmeye başlıyor. Hâlbuki bu batıl inanca kapılan kişilerin çoğu, masumane ve zararsız bir eğlence olduğunu düşünerek başlamışlardır. Böyle bir toplumsal durumda olan gençler, gayri ihtiyari kendilerini farkında olmadan bu günahın içinde bulabiliyorlar. Kişilerin inanma süreci ve etkilenmesi, genellemelerle dolu bir yorum havuzuna sahip bu falcılık çeşidi için oldukça sıradan bir durum. Yapılan yorumlamalara objektif bir göz ile dikkatle baktığınızda; her insana hitap edecek genellemelerle inşa edildiğini ve okurun kendisi için bir mesaj verdiği algısını uyandırma amacı güdüldüğü açıkça görünmektedir. Hâlbuki, her insanın farklı olduğu ve hayat yolunun farklılıklarla dolu olduğu vazgeçilmez bir gerçektir. Bu durumda aynı burç falını okuyan kişiler, o yazıları farklı ruh halleriyle ve yaşanmışlıkla okuduğu için farklı çıkarımlarda bulunabilmektedirler. Okuduğu falın kendisine özel bir yol gösterdiğini düşünen ve inanılması güç bir şekilde bu durumu ilahi bir sonuca yorması, o anki ruh halinin ne kadar yorgun olduğu ve kurtuluş için kurgular üretmeye çalıştığını ortaya koymaktadır. Oysaki aynı fal o gazetenin birçok sayısında tekrar tekrar aynı veya farklı burçlar için yeniden ekleniyor olabilir. Aziz Augustinus, bir falcının yazdığı yorumum kendine bir anlık yol gösterdiğini hisseden kişi için şu önemli açıklamayı yapmaktadır; *"İnsanların tahminleri çoğu zaman tesadüflere dayanır, farkında olmadan söz edilen gelecekle ilgili birçok şeyden bazıları gerçekleşebilir, kehanetlerin bazıları tam yerine oturabilir." Çünkü o falı yazan bir insandır ve bu kişi batıl bir öğretiye dayandırdığı yorumlar yapmaya belki de eğlence amacıyla başlamıştır. Gurur, kibir, övülme ve kimi insanlarca saygın görünme gibi etkilerle kendini kötü ruhların eline bıraktığının büyük olasılıkla farkında değildir. Bu konu hakkında Rab'bimiz şöyle diyor; "Gözlerinizi göklere kaldırıp güneşi, ayı, yıldızları -gök cisimlerini- görünce sakın aldanmayın; eğilip onlara tapmayın..."*[4]

Masumane başlayan bir istek, faydasız bir hobiye ve zamanla yaşanacak ruhsal çöküntünün kaynağı haline gelmektedir. Zamanla kişi, hayatını ve hayallerini yıldız fallarına göre kurgulayan, burcuna göre eş arayan, mutsuzluğunu fallar ile açıklayan ve sonunda ruhunun kontrolünü kaybeden biri haline dönüşebilmektedir. Hâlbuki Kutsal Kitap'ta şöyle yazılmıştır: *"Aldığın öğütlerin çokluğu seni tüketti. Yıldız falcıların, yıldızbilimcilerin, Ay başlarında ne olacağını bildirenlerin, şimdi kalksınlar da başına geleceklerden seni kurtarsınlar."*[5] Rab, bu yollara başvuranların sonunu ve çaresizliğini açıkça anlatmaktadır. İyi bir imanlı olarak yapmamız gereken; kötü ruhların kandırmasıyla, imanımıza aykırı olan ve başlangıçta çok şirin gözüken bu günaha düşmekten kaçınmak ve dua etmektir.

Dua

Tüm varlıkların, yerlerin ve göklerin yaratanı yüce Tanrım. Bizi bizden iyi tanıyan, kutsal sözlerin ile yaşamımıza ışık tutan sen; öyle yücesin ki bizler daha aklımızdan geçirmeden neler istediğimizi bilirsin. Yüce Tanrım; eğlence ve zararsız gibi gördüğümüz, fakat bizler için açıkça yasakladığın geleceği yorumlama ve yıldızlara danışma günahı karşısında bizleri kuvvetlendir. Rabbim, senden başka kimse zamanı ve gelecekte olacakları bilemez. Sana yalvarıyoruz, bizde var olan merak duygusunu sadece Mesih'in yolunda iyi birer çocuk olabilmemiz için uyandır. Yüce Tanrım; zayıf olan bizleri, senin yolunda ilerlerken sözlerinle kuvvetlendir ve imanımızı arttır. Bunu Seninle ve Kutsal Ruh'la birlikte şimdi ve ebediyen hükmeden Oğlun Rab'bimiz Mesih İsa'nın adına senden dileriz. Amin.

[4] Yasanın Tekrarı 4,19
[5] Yeşaya 47,13

Aziz Krikor Naregatsi'ye Papa Franciscus Hazretleri tarafından Evrensel Kilise Doktoru ünvanı verildi

Levon ZEKİYAN (İstanbul ve Türkiye Katolik Ermenileri Başepiskoposu)

Bir zamanlar, Van gölünün kıyılarını, kuleler ve «billur tapınaklar»[1] la süslenmiş manastırlar sarardı. Derin vadilerin ortasına serpilmiş ya da zümrüt yeşili yamaçlarda veya tepelerde yükselmiş bu yapılar, çevredeki dağların karlı doruklarının ebedi efsanelerini, coşkun suların şiddetli gürültüsünü, atalar yadigârı kavak ve çınar ağaçlı ormanlardan esen boğuk ve görkemli, sert ve keskin rüzgârların uğultusunu dinlerlerdi.

Bütün bu manastırlar arasında, gölün güney kıyılarındaki, eski adıyla Nareg kasabasında bulunan ve altın çağını 10.-11. yüzyıllarda yaşamış olup geçen yüzyılın başlarında da hâlâ parlak bir dönemin tanığı olan Nareg manastırı dikkati çekiyordu. Onun altın çağı, Kuzeyde Bagratoğulları ve Güneyde Ardzruni Kırallıklarının hükümranlığına denk geliyordu.

Bugün harabelerinin karanlık sessizliğinde yatan bin bir kiliseler kenti Ani ve Van gölündeki Ağtamar kilisesi bu güzelliklerin en görkemli plastik simgeleriyse, aynız zamanda bir mutlak dehayı canlandıran şair, tanrıbilimci, Kutsal Kitap yorumcusu, övgücü, ilahi yazar ve gizemci kişiliğiyle, Aziz Krikor Naregats'nin edebi yapıtı, bu güzelliğin edebiyat düzeyinde en görkemli imajını sunar.[2]

Papa Hazretleri Franciscus onu, 12 Nisan günü, Aziz Petrus bazilikasında, Ermeni halkının, Metz Yeghern, Büyük Felâket, özel adıyla belirtmek istediği 1915 soykırımı şehitlerinin onuruna kutladığı Tanrısal Litürjide, onu Evrensel Kilise Doktoru ilan etti. Bu şehitler, 23 Nisan günü, Ermenistan'da, Eçmiadzin katedralinde, Tüm Ermeniler Katolikosu, 2. Karekin Hazretleri tarafından resmen aziz olarak tanındılar, yani azizler aşamasına atandılar.

Narek'li Krikor'un yaşam öyküsü birkaç sözle tarif edilebilir. Tüm yaşamı, oldukça genç bir yaşta girdiği manastırda geçmiştir. Yaşadığı yıllarda, zaten aziz ve büyük usta olarak tanınıyordu. Hatta kendisine büyük sayıda mucizeler yakıştırılmıştı.

Krikor'un başyapıtı "Madian Voğperkut'yan, Sızlanmalar/Trajediler Kitabı"dır. Ermenice "Voğperkut'un" sözcüğü hem sızlanma/yanıkma/tazallüm, hem de trajedi anlamındadır. Gelenek bu kitaba kısaca ve mecazî olarak Nareg adını verdi. Eşi olmayan, üslubunda tanımlanamayan, yakarmalar, söylenmeler, dilekler, Allah'la konuşmalar ya da sadece "dua/derin düşünce" şeklinde, kendini Tanrı huzurunda sürekli nöbet tutan bir Nöbetçi olarak gören yazarının ve onun tinsel güzergâhının dramını çağrıştıran, anlatan ve hakkında üzülen bu kitap, bu dünyada insan varlığının ve varoluşunun bir trajedi dokusudur. Fakat bu trajedi aynı zamanda, bu dünyadan olmayan, daha ötede, daha üstte olan bir şeye yönelen, açılmak isteyen derin bir gerilimle işlenmiştir.

Zebur'dan sonra, Nareg, Ermeniler tarafından en çok okunmuş kitap oldu. Ermeniler, dizelerinin sersemletici ritminde, anlamını kavramadaki zorluğa rağmen, yüce bir şeyler, ruhlarının, yaşamlarının bir yansımasını, kötülüğe ve felaketlere karşı neredeyse keramet düzeyinde bir gücü seziyorlardı. Naregatsi'nin ince çevirmeni ve yorumcusu, edebiyat eleştirmeni Luc-André Marcel'in geçen yüzyılın Elliler'inde yazdığı gibi, edebiyatlar tarihinde az rastlanan bu "olay", "salt estetik düzeyde verilecek bir tanımın yapacağından çok daha güzel bir şekilde [bu kitabın] üstünlüğünü kanıtlıyor".

Nareg'in "içeriği"/"içerikleri" çok tartışılmıştır. Oysa Nareg bir içerik olmadan önce bir ses, bir haykırma, bir yankıdır. Ruhun en derinlerinde cereyan eden ve insanın tümünü bağlayan bir dramın yankısı! İnsanın kendini, içine batırılmış ve terkedilmiş hissettiği karşıt boyutların yüzleşmesinin ve çarpışmasının dramı: Sonsuzluk ve sonluluk, yaşam ve ölüm, günah ve sevgi. Varoluşun geçiciliği ve dayanıksızlığı, Naregatski için, bir laytmotif olmaktan çok, teneffüs ettiği havadır, her şeye damgasını vuran bir forma mentis [zihin yapısı] gibi, tüm hareket ve atılımını tetikleyen o görsel simgeleme ve şimdilemedir ki, şiirinin ve gizemciliğinin ufuklarını tümüyle sarıp ona renk

[1] Bu tabiri, ünlü İtalyan sanat tarihçisi Cesare Brandi kullanmıştır.

[2] Doğu ve Batı Ermenice varyant'larının hafifçe değişik telaffuz sistemlerine göre, Azizin adı Krikor Narekgatsi veya Grigor Narekatsi olarak söylenir. Genel olarak diyebiliriz ki, okklusiv ve frikativ konsonant'ler dizisinde, karşılıklı olarak, titreşimliler titreşimsize ve titreşimsizler de titreşimliye dönüşür, ayrıca tüm titireşimsizler standart Batı Ermenicesinde soluklu olarak telâffuz edilir.

katar. Naregatsi dünya bakışında, hislerinin, sezilerinin, düşüncelerinin en derin tellerine kadar, kendini esasen bir "varoluşçu" olarak belirtiyor. Kuşkusuz, düşünmenin tarihinde o, en derin varoluşçu aydınlardan biridir. Bu akımın en simgesel simalarını – Orta Çağ sınırlarını aşmamak üzere – burada anımsamak istersek, Aziz'imizin en çok benzerlik taşıdığı kişiler, bir Eyüp veya bir Augustinus'tur.
Madian, doksan beş "söze" – Ermenicede "pan"a – bölünür. Bunlarda "mantıklı" bir düzen bulmaya yönelik – ve, bize göre, neticesiz bir çok arayışa rağmen – görünürde kesin bir sıra, "konunun" uyuşacağı, düzenleneceği gidimli bir bağ olmaksızın, bu "sözler" birbirini izler.
Gene de, daha dikkatli ve derin bir okuyuş, Madianda, aslında üslup düzeyinde, "Nöbetçinin", eşsiz özgünlüğü ve benzersiz tekliğindeki diline özgü ve onun tekelinde olan, "sürekli bir anımsamalar, göndermeler, kaynakçaya dönüşler, "tasarı" açıklamaları, yarım uyaklar ve iç yarı uyaklar arasında tekrarlamalarda, sıralamalarda yayılan özel bir düzen sezebilir. Konu yapılan, – bu ifade kabul edilirse – "temalaşan", yani belli temalar etrafında gelişen, yankılar uyandıracak şekilde düzenlenen, hatta simgelerin ve uzamların, bir öykümsel uzaysallıkta kalımlı kılınmadan, bir yere bağlanmadan, birbirini izlediği, birbirini kovaladığı elle tutulmaz bir zamansal boyutta büyüyen ve taşan, içtenliği ve ruhu çağrıştırırsa da, bir şiirsel sözün mantığıdır. Çünkü her zaman ve her yerde geçerli olan, ruhun geçiciliği ve köklü kararsızlığıdır. "Anlatının" örmesi, oluşumu/kuruluşu, sürekli ve kalıcı bir uzaysallığın yönünde değil, tümüyle kırılan ve kaçan zamansal bir boyutun yönünde gelişir.
Pan, Yunanca Logos sözcüğünün karşılığıdır ve, eski Ermenice'de – grabar -, bu sözcüğün tüm ayırtılarını ifade eder. İlk Pan'ın başında hemen hemen bir "introit"/giriş şeklinde olan şu altyazı bulunuyor:

"Kalbin derinliklerinden Allah'la konuşma"

Bundan sonra, her Sözde, bu altyazı şu şekilde genişletiliyor:
"Yalvarıcı sözün aynı yakarışı için
aynı nöbetçinin tekrarlanan iniltilerine ek.
Kalbin derinliklerinden Allah'la konuşma"

"Sözler", sırasında, küçük bölümlere ya da, daha doğrusu, sayısı ve uzunluğu farklı, her Sözün içerisinde adsız ve özel altyazısız, sadece numaralanmış paragraflara bölünmekte. Bazı el yazılarda ve baskılarda sayı farklıysa da, geçerli geleneğe göre paragrafların sayısı, yıldaki günler sayısı gibi, 365'tır. Bu alt bölmeler şairden mi bir başkasından mı kaynaklanıyor? belli değildir. Bunları düzenleyenin niyeti kuşkusuz her birinin yılın bir gününe uygun düşmesidir. Başında bir altyazı veya bir başlık olan paragrafların sayısı azdır (örneğin XII, c; XXXIV, b,c). Bunlar herhalde yazıcı veya yorumcuların işidir.

Krikor Naregatsi'nin başyapıtının bu ziyadesiyle kısa açıklamasını sonuçlandırmak için şunu söyleyelim: simasının izi eşsiz bir özgünlükle, Ermeni kültürü gibi sadece milli bir kültürün değil, tereddütsüz diyebiliriz ki, tüm Akdeniz ekumene'sinin, bizim de olan bu Avro-Sâmi-Altaik kültürün, hatta en insansal, en güzel, en yüce neyi varsa tüm gezegenimizin en geniş ufuklarına kadar yansır. Krikor Naregatsi, karizmalarının eksiksiz biricikliğiyle tüm andırmayı battal, tüm karşılaştırmayı olanaksız kılan dehalar seviyesindedir. O, Homeros'tan Dante'ye, Augustinus'tan Shakespeare'e, Vedalardan Rumî'ye, insanlığın ufkunu süsleyen mutlak dehalar arasında en anlamlı belirtilerden biri olarak kendini kanıtlar. Papa Franciscus Hazretlerinin Katolik Kilisesinin en onurlu, "Evrensel Kilise Doktoru" aşamasına yükseltmek istediği kişi budur. O, Roma Kilisesinin iki bin yıllık tarihinde bu unvana yükseltilen otuz altıncı aziz oldu. Bu rakam, herhangi bir mantıklı düşünmeden çok, bu mutlak deha şairinin mistik ve ilahiyatçı eşsiz yüceliğini kendiliğinden belirtir.

Papa Fransua Hazretleri tarafından 08/12/2015 – 20/11/2016 tarihleri arasında ilan edilen Olağanüstü Kutsal Yıl – Merhamet Jübilesi

Kaynak: Jübile Resmi Web Sitesi www.im.va
Tercüme eden ve derleyen: Buğra POYRAZ

Geçtiğimiz 13 Mart tarihinde Aziz Petrus'un halefi olarak seçilmesinin ikinci yıl dönümü vesilesi ile Papa Fransua Olağanüstü Kutsal Yıl'ı ilan etmiştir. Bu Kutsal Yıl ilk defa özel bir sene dönümüne ve zamana bağlı olmaksızın ilan edilmiştir ve Antik ve Yeni Antlaşma'da bolca görülen Peder Allah'ın merhametine atfedilmiştir.

Papa Fransua Hazretleri gelecek yılın olağanüstü bir Kutsal Yıl olarak yalnızca Roma'da değil, tüm Kilise genelinde birliğin ve merhametin simgesi olarak kutlanmasını arzu etmiştir. Papa Hazretleri bu jübilenin organizasyonu görevini Papalık Yeni İncilleşmeyi İlerletme Kurulu'na vermiş ve bu lütuf yılının somut bir pastorel canlanma zamanı olarak yaşanmasını istemiştir. O halde kiliselere jübile ile alakalı tüm girişimlerde başarılı olabilmeleri için yol göstermek ve önerilerde bulunmak bizim görevimizdir. "Gözlerimizi merhamete sabitleyip bakarak Peder Allah'ın eylemlerinin etkili imareleri olma" çağrısı (MV,3) bu sayede tüm dünyada cevap bulacaktır. Bu jübile için yalnızca Merhamet Kapısı'nın açılması değil, Papa Hazretleri'nin Roma'da gerçekleştireceği diğer tüm girişimler farklı diyosezlerde yeniden uygulanabilir, her zaman yerel gelenekler göz önünde bulundurulmak şartıyla benzer girişimlerde ve eylemlerde bulunulabilir. Bu jübile ile ilgili olarak Papa Hazretleri bizzat merhamet eylemlerinin örneğini gösterecektir. Kutsal Yıl'ın organizasyonu konusunda Papa Hazretleri'nin açıkladığı arzusu, öncelikle Diyosezlerde uygulanması ve gerçek bir pastorel hayat yenilenmesi zamanı olarak yaşanmasıdır.
Her şeyden önce bu olayın ruhsal boyutunun açıklanması gerekmektedir. Bu organizasyon öncelikle kalplerimizin gerçekten olumlu olarak teşvik edilmesi için planlanmıştır. Bu şekilde yalnızca içinde bulunulan tarihi anın mücadeleleri ile başa çıkılmayacaktır; bu jübile aynı zamanda bir çok çağdaşımızın biz imanlılardan beklentilerini de karşılamaya yöneliktir. Birinci sırada İncil'in mesajı ve Hristiyan adını taşıyanların hayatları arasındaki uyum olmalıdır.

Birbirinin aynısı olsa da bu olaylar dizisine başlamadan önce, İncil'in özünün merhamet olduğunu öne çıkarmalıyız. Bu öz, müminlerin yaşamları ve günlük hayatlarındaki tanıklıkları haline gelmelidir.

Merhamet Kapısı

Merhamet Kapısı, Papa Hazretleri'nin bu olağanütü Kutsal Yıl vesilesi ile her diyosezde açılmasını istediği özel bir kutsal kapıdır. Dünyanın her yerinde müminler bu kapıdan geçebilecek ve Peder Allah'ın merhametini tüm doluluğuyla tecrübe edebileceklerdir. Papa Hazretleri, jübilenin ana yayını olan Misericordiae Vultus'un 3. maddesinde şöyle der: "Aynı Pazar günü (Noel'e hazırlık devresinin 3. pazarı) her özel kilisede, tüm müminlerin ana kilisesi olan katedralde ya da katedral seviyesideki kiliselerde veya her özel ve anlamlı kilisede tüm Kutsal Yıl boyunca bir Merhamet Kapısı açık kalacak. Episkoposun tercihine bağlı olarak, müminlerin kalplerine dokunan, ilahi lütfu sık sık hisettikleri ve kaplerinin dönüşüme uğradığı hacıların ziyaret ettikleri dua yerlerinde de bir kapı açılabilir".

O halde episkopos hangi kilisede Merhamet Kapısı'nın açılacağına karar verecektir ve her diyosezde tek bir kapı açılacaktır. Doğal olarak Kutsal Kapı'nın olduğu kilisede her zaman bir itiraf gizemi veren pederin mevcudiyeti, en azından jubile süresince sağlanmalıdır.

Endüljans ve Koşulları

Merhamet Jübilesi'nin en lütufkar anı doğal olarak bazı eylemlerin yapılması ile (Kutsal Kapı ya da Merhamet Kapısı'ndan geçerek) ve dua ile, itiraf gizemi ve Efkaristiya Gizemi ile tam endüljans alınabilmesi olacaktır. Bu somut kalp değiştirici eylemler ile Peder Allah'ın merhametine nüfuz edilebilinecektir. Endüljansın edinilmesi için Papalık Yeni İncilleşmeyi İlerletme Kurulu, Apostolik Af İlanı'nı geniş kitlelere yayacaktır Roma'ya Hac Yolculuğu

Jübile özellikle yerel kilisede kutlanıp yaşansa da, dünyanın heryerinden hacıların Roma'ya geleceğini, Aziz Petrus'un mezarını ziyaret edeceğini ve Katolik Kilisesi'nin kalbini simgeleyen bazilikanın Kutsal Kapısından geçeceklerini öngörüyoruz.

Roma'ya gelen her hacıyı layığıyla kabul edebilmek için hacılara sunulacak olan hizmetleri, programları ve girişimleri hızlıca organize edebilmek için bir maratona başlandı ve gelecek aylarda da bu hazırlıklara devam edilecek. Jübile ilgili tüm faydalı bilgiler resmi web sitesinde (www.im.va) kesin olarak güncellenecek ve yayımlanacaktır.

Hacılık Yolları

Hacıların Aziz Petrus Bazilikası'nın Kutsal Kapısı'na gelirken en azından yolun bir kısmnı yürüyerek aşmaları için hacılara ayrılmış bir yaya yürüme alanı oluşturulması öngörülmektedir. Bu yürüyüş yolu Castel Sant'Angelo'dan başlayıp tüm Via della Conciliazione'den, Pio XII Meydanı'ndan ve San Pietro Meydanı'ndan geçip Kutsal Kapı'ya varacaktır.

Bu yürüyüş yoluna girmek yalnızca kayıtlı hacılar için mümkün olacaktır. Aziz Petrus Bazilikası'ndaki Kutsal Kapı'da geçmek isteyen tüm hacılar jübilenin resmi web sitesinde bulunan (www.im.va sitesindeki "Hacıların Kayıt İşlemi" isimli) formu, kimlik ve iletişim bilgileri ile doldurmalı ve hacılık tarihi ve saatini bildirmelidir. Özel yürüyüş yolunun girişinde hacıların kayıt kontrolü yapılacak ve web sitesinden alınan rezervasyon onayı istenecektir.

Hacılar için önerilen yürüyüş yoluna, Roma'nın tarihi merkezindeki bazı kiliselerin sundukları hizmetlerden faydalanmak da dahil edilebilir: San Salvatore in Lauro, Santa Maria in Vallicella (Yeni Kilise) ve San Giovanni Battista dei Fiorentini. Bu üç kilisede devamlı olarak birçok dilde tövbe dinleyen pederler hazır olacak, Efkaristiya tapınmaları yapılacak, özel durumlarda hacıların kalplerinin dönüşümü ve Kutsal Kapı'dan geçmek için hazırlanmalarına yönelik olarak merhamet konusunda din dersleri organize edilecektir. Bu üç kilise, Aziz Petrus Bazilikası'na giden yaya yoluna özel yollarla bağlanacaktır.

Jübile vesilesiyle ve İtalya resmi kurumları ile ortak arzumuz doğrultusunda gerek Roma içinde (Aziz Filippo Neri'nin "Yedi Kilisesi"), gerek Roma'ya giden (Francigena Yolu, la Romea ve diğer) tarihi hacılık yolları da güvenlik içinde yürünebilir bir şekilde hazırlanacaktır.

Sloganın ve Logonun açıklanması

Seçilen slogan ve logo Jübile Yılı'nın güzel bir sentezini sunmaktadır. Seçilen slogan, Luka Müjdesi'nin 6,36

ayetinden alınmış ve "Baba gibi merhametli"dir. Bunun anlamı Peder Allah'ın merhamet örneğini izleyerek yargılamamak ve hüküm giydirmemek, affetmek, sevgi ve bağışlamayı sınırsız bir biçimde vermektir (Lu 6,37-38).

Logo, Cizvit peder Marko I. Rupnik'in eseridir ve merhamet kavramının teolojik bir özeti gibidir. Logo, antik Kilise'de çok sevilen bir imajdır: kayıp insanı omuzları üzerinde taşıyan Oğul İsa, beden alış ve kutarıcılık gizemini tamamlamaktadır. Bu dizaynda, İyi Çoban insanın etine derinlemesine temas etmekte ve bunu insanın hayatını değiştirecek bir sevgi ile yapaktadır. Özellikle şu dikkatten kaçmamalıdır: İyi çoban büyük bir merhamet ile insanlığı üzerine alıyor. Taşıdığı insanın gözleriyle kendi gözleri birbirine kilitlenmiş durumda. Mesih, Adem'in gözleriyle bakıyor, Adem de Mesih'in gözleri ile. Her insan Mesih'te yeni Adem'i, kendi insanlığını ve onu bekleyen ge-

ÜRDÜN'DE BİR HAC ZİYARETİ

leceği buluyor. İnsan, Mesih'in bakışında Peder Allah'ın sevgisini görüyor. Bu sahne antik çağ ve orta çağ ikonografisinde bolca kullanılan badem şeklinde bir çerçeve içerisinde resmedilir. Bu çerçeve Mesih'in iki doğasını, ilahi ve beşer doğasını yansıtmaktadır. Bu çerçeve üç farklı renk katmanından oluşur ve dışa gidildikçe rengi de açılır. Bunun anlamı şudur: Mesih insanı günahın ve ölümün gecesinden dışarı çıkarmaktadır. Diğer taraftan, en koyu rengin bir diğer anlamı da her günahı affeden Peder Allah'ın sevgisinin anlaşılmazlığıdır.

PAPA FRANSUA HAZRETLERİ'NİN MERHAMET JÜBİLESİ İÇİN DUASI

Rabbimiz Mesih İsa,
Sen bize Göksel Baba gibi merhametli olmayı öğrettin ve Seni görenin O'nu görmüş olduğunu söyledin.
Bize yüzünü göster, böylece kurtulacağız.
Senin sevgi dolu bakışın Zakkay'ı ve Matta'yı paraya köle olmaktan azat etti;
zina yapan kadını ve Mecdelli Meryem'i mutluluklarını tek bir yaratılmışa bağlamaktan azat etti,
Petrus'u inkar etmesinden sonra gözyaşlarına boğdu,
ve pişman olan hayduta cennet sözü verdi.
Senin Samiriyeli kadına söylediğin şu sözü her birimize söylemişsin gibi dinlememizi sağla: "Keşke Tanrı'nın armağanını bilseydin!".

Sen, her şeye yeten gücünü öncelikle af ve merhamet ile gösteren Tanrı'nın,
görünmeyen Baba'nın görünen yüzüsün:
dünyadaki Kilise Senin görünen yüzün olsun; Sen ki onun dirilmiş ve görkem içindeki Rabbisin.
Senin kahinlerinin de bilgisizlik ve hatalar içerisinde olanlara karşı merhamet hissedebilmesi için zayıflık giysisini giymelerini istedin: onlara kim yaklaşırsa yaklaşsın Tanrı tarafından beklendiklerini, sevildiklerini ve affedildiklerini hissetsinler.

Bize Ruh'unu gönder ve hepimizi onun meshetmesiyle kutsa; öyle ki Merhamet Jübilesi, Rabbin lütuf yılı olsun ve Kilisen yenilenmiş bir heyecanla fakirlere sevindirici haberi getirsin, hapistekilere ve ezilmiş olanlara özgürlük, körlere görme yetisi versin.

Merhametin Annesi olan Meryem'in şefaati ile bunu Peder ve Kutsal Ruh ile birlikte ezelden ebediyete kadar yaşayan ve hükmeden Senden dileriz.

Amin. •

Göksel Müziğin Virtüözü: Verda Ferah

Elena Asiye TANYER

10 yaşında başladığı müzik hayatını önce İtalya'da, sonra da Türkiye'de sürdüren sanatçı, 1994 yılında Vicenza Arrigo Pedrollo Konservatuarı'nın arp bölümünü bitirdi. Başta Veneto bölgesi olmak üzere pek çok Avrupa kenti ve İstanbul'da sahne aldı. Orkestra ve oda müziği gruplarında yer alan arp sanatçısı, Verda Ferah Müzik Organizasyonu ve MYNA müzikal aksesuarlar şirketlerinin de sahibi. Halen İstanbul'da yaşamakta olan Verda Ferah bir kız çocuğu annesi... Marana Tha Dergisi adına röportajı Elena Asiye Tanyer gerçekleştirdi.

- Müzik sizin hayatınıza ne zaman girdi ?

- Müzik dolu bir aileye doğdum. Annem piyanist, babam ise gerçek bir klasik müzik dinleyicisidir. Çocukken babam ile aynanın karşısına geçip şefçilik oynardık.

- Arp toplum olarak pek de aşina olduğumuz bir enstrüman değil. Sizi bu müzik aletine çeken şey neydi?

- Beni arpa çeken şey en başında sesi ve görüntüsü olmuştur. Dediğim gibi müzik dolu bir aile ortamında büyüdüğümdem enstrumanları iyi tanıma imkanım oldu

- Sizin benim hayatım müzik dediğinizde ailenizin yaklaşımı ne oldu?

- Aileme ben konservatuara gideceğim dediğimde hiç şaşırmadılar çok küçüklüğümden beri bu yolu seçeceğim kesindi zaten. Şu an kızımın da o yolda ilerleyişini an be an yaşıyorum. Kızım mühendis olmak istiyorum derse çok şaşırtıcı olur benim için...

- İlk gençlik yıllarınızda İtalya'daydınız. Orada müzikle ilgili neler yaptınız?

- 4 yaşımda İtalya'ya gitmeye karar verdim, annemler de beni desteklediler. Bu noktada kilisenin çok önemli bir rolü oldu. Öncelikle Beyoğlu'ndaki St.Antuan Kilisesi'ne gittik, orada benim durumumu anlattık ve ben İtalya'daki Padova şehrine gittim. Orada S.Antonio bazilikasındaki rahmetli Padre Lucio Condolo benim velim oldu. Bana hep destek çıktı ve hiç elimi bırakmadı. İlk gittiğim zamanlarda İtalyanca bilmiyordum. Padre Lucio bir süre İstanbul'da kaldığından biraz Türkçe biliyordu. Benim İtalya'ya gidişim ve oradaki ilk yıllarım kilise sayesinde gerçekleşti. En zor anlarımda gidip güç aldığım yer de yine kiliseydi. O yılları ve tüm zorluklarını kiliseden aldığım güç ile atlattım. İtalya'da Vicenza şehrinin A.Pedrollo konservatuarından 1994 yılında mezun oldum. Uzun yıllar Orchestra Giovanile del Veneto orkestrasının baş arpçısı olarak görev yaptım. Bu orchestra ile İtalya da ve birçok Avrupa ülkesinde solist olarak konserler verdim. Birçok oda müziği grubu ile çalıştım, arpın tarihini anlatan müzik ve anlatımın bir arada adım adım ilerlediği bir proje gerçekleştirdim. Bir çeşit açıklamalı konserler serisi idi. Solisti Veneti Orkestrası ile çalışmalarım oldu. 1998 yılında ani bir karar ile Türkiye'ye dönüş yaptım.

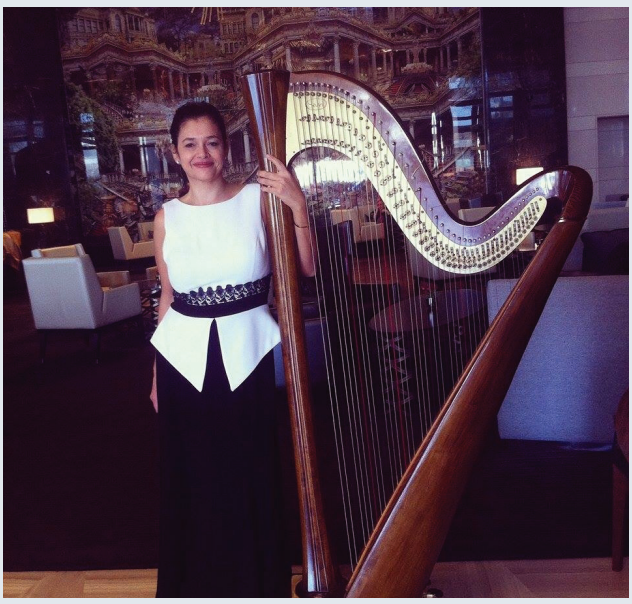

- Neden dönmeye karar verdiniz , bu konuda hiç pişmanlık yaşadınız mı?

- Eve dönüşümün en önemli sebebi evimi ve ailemi çok özlemiş olmamdı. Zaten kesin dönüş öncesinde Türkiye'de de ufak ufak sahne almaya başlamıştım. Eve dönmüş olmaktan gerçek anlamda pişman olmadım. Bazı anlar burada da zorlandığım oluyor ama kendimi evimde hissediyorum.

- Türkiye'de müzik yaparken başınıza gelen bir kaç ilginç olayı anlatır mısınız?

- Türkiye'de çalarken bir çok enteresan, komik veya trajikomik olaylar yaşıyorum. Zaten tüm bu başıma gelen olayları not alıyorum. "Az Değerli Müzisyenin Türkiye Anıları" adı altında bir dosyada hepsini biriktiriyorum. Çok güldüğüm bir hikaye, benzetmeler kısmında... Bir gün babam ile ben arabadan arpı indirdik eve taşıyoruz. Malum büyük ve ağır... Oradan geçen gençten bir oğlan bize baktı ve gerçekten hüzünlü bir surat ile bize başınız sağolsun dedi. Bir başka olayı da bir alışveriş merkezinde yaşadım. Sahnedeydim ve çalıyordum. Müziğime devam ederken yaşlıca, taşralı bir teyze yaklaşıyor ve sahneye uzanıp:

- Evladım bakar mısın?

Çalmaya ara verip:

- Buyur teyze, diyorum

- Halk otobüsleri ne taraftan kalkıyor acaba? diyor teyze.

İşte böyle şeyler...

- Kilise, ayinler ve kilise ilahileri sanatçı yönünüzü etkiledi mi?

- Bir sanatçı olarak beni kilise çok etkilemiştir. En başta daha çocuk yaştayken bana destek olmuştu. Ergenlik çağımda her şeye karşı çıkıp her şeyden şüphe ettiğim yıllarda ise tam tersi müzik beni kiliseye ve Rabbe yaklaştırmıştır. Mozart'ın bir çok eserinde özellik ile de Requem'inde Rabbin varlığını hissederim her zaman.

- Anne ve sanatçı olmak nasıl bir şey?

- Anne olmak bir çocuğu yanlızca doğurmak ve onu beslemek değildir, bence en güzel sanat bir insanın yetişmesine yardımcı olmaktır. Halil Cibran'ın Ermiş kitabında dediği gibi "Çocuklar bizdendir ama bizim değillerdir, onlar bizim asla göremeyeceğimiz bir geleceğe attığımız oklardır" ben de aynen böyle düşünüyorum. Kızım Mina, yüce Rabbimin bedensel ve ruhsal gelişiminde yardımcı olmamı istediği bir kuzudur benim için ve bu görevi en iyi şekilde yapabilmek en büyük ümiddimdir. Kızım şu an 5 yaşında ve 2 yıldır bale yapıyor. Biraz biraz arp çalmaya başladı. Bu kış ilk derslerine başlıyor ama başka bir arpist meslektaşım ile... Ben hem anne hem öğretmen olamıyorum, çünkü iki kıyafeti aynı anda giyemeyiz. Hislerini dışa vurmaya ihtiyacı olan egosu biraz yüksek bir çocuk gözlemliyorum ve bu özellikler bir sanatçının olmazsa olmazlarıdır.

- Neleri dinlemeye dayanamıyorsunuz?

- Dinlemeye dayanamadığın şey kötü müziktir. Kötü müzik insana zarar verir. Her şeyin iyisi ve kötüsü olduğu gibi müziğin de kötüsü vardır. Bunun hangi müzik olduğunu sorarsanız bence dinlerken sizi olumsuz düşüncelere, sıkıntılara ve karanlıklara doğru çeken müzik kötü müziktir.

- Sizin yolunuzu takip etmek isteyen gençlere neler önerirsiniz ?

Benim yolumu takip etmek isteyen gençlere önerilerim:

1-Yılmadan çalışsınlar. Enstrumanları onların en iyi arkadaşı olsun ve onunla her şeylerini paylaşsınlar.
2- Alçak gönüllü olsunlar ama kendilerini olduklarından daha da aşağılara çekmesinler, insanlar inanıverirler. Asla daha iyi olmaktan vazgeçmesinler.
3- Başkası gibi olmaya çalışmasınlar. Müzikal açıdan kendilerini aramaktan hiç vazgeçmesinler. Hayatı sanata dönüştürsünler ve her gün bu özel kabiliyetleri için şükretsinler.•

Kapadokya Babaları ve Manastır Yaşamı

Cecilia DEMİRCİ

Kapadokya, Hıristiyanlık tarihinin en önemli bölgelerinden birisidir. 20. yüzyılın ortalarına kadar Hıristiyan nüfusun yoğun olarak yaşadığı bir alandır. 4. yüzyıldan 19. yüzyıla kadar geniş bir dönemde inşa edilmiş, kayalara oyulmuş kilise ve manastırlara rastlamak mümkündür. Aziz Basil (329-379), Aziz Nissalı Gregor (335-384) ve Aziz Teolog Nazianzuslu Gregor (329-391), Kapadokya Babaları olarak geçen, bölgenin en bilinen azizleridir. Aziz Basil, Aziz Teolog Nazianzuslu Gregor ve Aziz Yuhanna Krisostomos, birçok Ortodoks Kilisesince 'Üç Kutsal Başpapaz' olarak kabul edilir. Kapadokya Babaları'ndan Aziz Basil, Karadeniz bölgesinde geniş topraklara sahip bir aileden gelmektedir ve Aziz Nissalı Gregor ile Aziz Sebasteli Petrus'un da kardeşidir. Konstantinopolis (İstanbul) ve Atina'da retorik eğitimi alan Basil, Aziz Teolog Nazianzuslu Gregor ile yakın arkadaş olur ve tahminen 358 yılında onunla birlikte vaftiz edilir. Bunun ardından Karadeniz bölgesinde yer alan Annesi'de yaşamdan uzak bir hayat (asketik) süren dostlarına katılır. Hayli zor olan bu yaşam biçiminde Aziz Basil, hizmet ve asketik yaşam arasındaki zamanı başarıyla kullanmıştır. 365 tarihinde rahiplik görevini aldığı düşünülen Basil, sadece İznik Konsili'nde alınan kararları uygulamaya özen göstermekle kalmamış, Hıristiyan yardımseverliğinin bir parçası olan sosyal yardım etkinliklerinde de yer almıştır.

370 yılında Episkoposluk görevine getirilmesi, onu sıradan insanlardan koparmamış ve hizmetlerine devam etmiştir. Aziz Teolog Nazianzuslu Gregor ise Kapadokya bölgesinde bulunan bir köyde doğmuştur. Filistin Sezariye'sinde, İskenderiye'de ve Atina'da eğitim görmüştür. Atina'da tanıştığı Aziz Basil'in asketik görüşlerine katılarak, birlikte Karadeniz bölgesinde bir süre hermit yaşamı sürmüşlerdir. Sonraları, Aziz Basil tarafından Sasima'nın Episkoposu yapılmıştır. Bu görev sırasında hayli zor bir zaman geçiren Aziz Gregor, Aziz Basil ile anlaşmazlıklar da yaşadı; ancak ona olan bağlılığını ve sevgisini sürdürdü. Konstantinopolis Kilisesi yardımcılığı (379) ve şehrin Başepiskoposluğunu (381) da yaptı. Emekliliğinden sonra Kapadokya'ya dönen Aziz Gregor, 391 yılında burada öldü. Aziz Nissalı Gregor ise Aziz Basil tarafından Nissa Episkoposu olarak atanmıştır (372). O da dönemlerinde çok etkili olan ve sapkın olarak kabul edilen Aryanizmle ciddi mücadele içinde olmuştur. Onların adlarının Kapadokya ile bu kadar çok anılması, üzerinde durdukları manastır geleneğiyle de ilişkilidir. Kapadokyalılar uzun bir süre Origen'in geleneğini sürdürmüşlerdir. Aziz Basil bu geleneği eleştirmiş, farklı felsefelerden etkilenerek önerdiği geleneğin yayılmasını sağlamıştır. Yaptığı her şeyde İncil'i bir mihenk taşı almıştır. Onun Kutsal Üçlü Birlik'e ilişkin görüşleri, düzenlediği manastır eğitimine de yansımıştır: Ona göre ancak arınmış bir ruh kutsal şeyleri bilebilirdi.

Aziz Teolog Nazianzuslu Gregor ise 381'deki konsilde Kutsal Ruh'a ilişkin ortaya çıkan görüşe ısrarla karşı çıkmış ve toplu ibadetlerde Ruh'un 'Tanrı' olarak çağrılması gerektiğini ileri sürmüştür. Aziz Basil bu görüşün biraz karşısında olmuş fakat esasen konsildeki Neo-Aryan'ları hedef almıştır. O, Kutsal Ruh'un bir yaratık olduğunu öne süren döneminin tartışmalı fikirlerine şiddetle karşı çıkmış, fakat ayrışan kiliseleri birleştirmek için de büyük çaba sarf etmiştir. Episkoposluğunu yaptığı Kayseria başta olmak üzere Kapadokya bölgesi, Antakya ile her zaman iletişim içinde olmuştur. Bölgenin Episkoposu Meletius ile geliştirdiği ilişkileri, oradaki farklı akımları dizginlemiş ve kiliselerin birleşmesinin yolunu açmıştır. Aziz Basil'in İncil'deki iki emire bağlılığı, İncil konsillerindeki kararlara bağlığından daha fazla olmuştur. Bunu vaazlarında dile getirmiş, merhamet hizmetini ön plana almıştır. Bu dönemde görülen sosyal sınıflar arası farklılık ve pahalılık gibi sorunlar, Hıristiyanların yaşadığı fakirlik konusuyla neden bu hassasiyetle ilgilendiğini de göstermektedir. Mağduriyet, Aziz Gregor için de bir kaygı konusu olmuştur. Hıristiyanları, fakirlere ve cüzzamlılara yardım etmeleri için cesaretlendirmiştir. Aziz Basil'in öncülüğünde Kapadokya'da oluşan bu büyük sosyal proje, Kapadokya Kayseriye'sinin dışına da nüfuz etmiş ve yaygınlaşmıştır. Aziz Basil'in oluşturduğu

manastır yaşamının, Mısırlı Aziz Antuan'ın ve Benedikten manastır sistemine de ilham veren Aziz Pakhomiyus'un sistemlerine benzer olarak geliştirilmiş olduğu yaygın görüştür. Bazı araştırmacılar ise onun sistemini, Anadolu'da ilk manastır topluluklarını kuran kişi olduğu düşünülen Sebasteli Eustathius'un (300–380) fikirlerine benzer görür. O, izole bir grup yerine Kiliseyi, imanlıları incitmeden İncil'e göre düzenlemeyi düşünmüştür.

Aziz Basil de, imanlılardan uzakta duran bir manastır uygulamasına karşıydı. Atina'daki eğitiminin ardından Mısır, Filistin, Suriye ve Fırat kenarındaki manastırları ziyaret etmişti. Dolayısıyla birçok örnekle karşılaşabilmiş ve belki de bu yüzden birisinin bulunduğu çevreden izole olması sağlıklı olmadığını söylemişti. Bu görüşleriyle, yakın arkadaşı Aziz Gregor'un içedönük yaklaşımına çok da ilgi göstermemişti ve daha ziyade dua konusuna odaklanmıştır. Duayı litürjik olarak nitelendirmiş, iş/çalışma ile bir arada düşünmüştür: dua -onun için- bir sessizlikten çok bir şarkıdır. Aziz Teolog Nazianzuslu Gregor ise bugünkü Hatay sınırları içinde bulunan bir yerde bulunan ve asketik bir yapıya sahip olan Azize Tekla cemaatine girerek, derin düşüncelere dalma konusunda daha katı bir yaklaşım izlemiştir. Basil'in annesi ve kız kardeşi Genç Makrina da onu izlemiş, sokaklardaki kadınları daha iyi bir yaşam için kurtaran ve herkese eşit bir yaşam sunmayı hedefleyen bir manastır kurmuşlardır. Aziz Basil ise Kayseriye'de bir manastır, bir kilise, bir Episkoposluk yerleşimi ve bir de hospis yaptırmıştır. Hospis, ilk başlarda hacıları ağırlamış, ancak onlara sunulan kalacak yer, yiyecek ve tıbbi destek sisteminden, bölgede zorluklar yaşayan insanlar da faydalanır olmuştur. 370'lerdeki açlık döneminde bu hospis bir hastane olarak işlev görmüştür. Aziz Basil ve Aziz Gregor ile sürtüşen İmparator Valens bile hospisin bölge insanına faydasını gördüğünden, buraya maddi destekte bulunmuştur. Fakat bu hospis, Doğu'daki hastanelere model olmasıyla daha çok tarihsel öneme sahiptir.

Kapadokya Babaları genelde üç isim olarak anılsa da Genç Makrina, bölgedeki önemli dördüncü isim olarak belirtilebilir. Erkek kardeşi Aziz Nissalı Gregor, onun diriliş ve acıların içyüzü hakkındaki düşüncelerini aktarmakta ve onu bu konulardaki öğretmeni olarak tarif etmektedir. Kapadokya Babaları, özellikle de Aziz Basil, Doğu'nun manastır geleneğini görüşleriyle etkilemiş ve Mezmurlar'ın melodiyle söylenmesini Kilise uygulamalarına yerleştirmişlerdir. Doğu Ortodoks Kiliseleri, Kutsal Perşembe gününde, Paskalya ve Noel gecelerinde ve onun bayram gününde, Büyük Aziz Basil'in Kutsal Litürjisi'ni kullanmaktadır. II. Vatikan Konsili'nde yapılan reformun kaynaklarından biridir.•

Utanmazlığın Dayanılmaz Hafifliği

İrem KASAKYAN

Rab Tanrı, Adem'i topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Adem yaşayan varlık oldu. Doğuda, Aden'de bir bahçe dikti. Yarattığı Adem'i oraya koydu. Bahçede iyi meyve veren türlü türlü güzel ağaç yetiştirdi. Bahçenin ortasında yaşam ağacı ile iyiyle kötüyü bilme ağacı vardı...

Bahçesine bakması, onu işlemesi için Adem'i oraya koydu. ona, "Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin" diye buyurdu …"Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün." "Adem'in yalnız kalması iyi değil" dedi, "Ona uygun bir yardımcı yaratacağım."

Rab Tanrı yerdeki hayvanların, gökteki kuşların, hepsini topraktan yaratmıştı. Onlara ne ad vereceğini görmek için hepsini Adem'e getirdi. Adem her birine ne ad verdiyse, o canlı o adla anıldı. Adem bütün evcil ve yabanıl hayvanlara, gökteki kuşlara ad koydu. Ama kendisi için uygun bir yardımcı bulunmadı... Rab Tanrı Adem'e derin bir uyku verdi. Adem uyurken, onun kaburga kemiklerinden birini alıp yerini etle kapadı. Adem'den aldığı kaburga kemiğinden bir kadın yaratarak onu Adem'e getirdi. Adem, "İşte, bu benim kemiklerimden alınmış kemik, Etimden alınmış ettir" dedi, "Ona 'Kadın' denilecek, çünkü o adamdan alındı." Bu nedenle adam anasını babasını bırakıp karısına bağlanacak ve ikisi tek beden olacak. Adem de, karısı da çıplaktılar, henüz utanç nedir bilmiyorlardı..." (Yaratılış 2, 7-25)

İnsanlık tarihi boyunca da öğrenemediler.

Ne düşünceleri ne eylemleri ne de ihmallerinden utanamadılar. Utanamadıkça tövbekarlar yerine cüretkârlara dönüştüler.

Utanç; şu ya da bu yanılgıya düşmüş olma durumunun ve olduğun şeyi olabilmek için başkasının düşüncesine gerek-

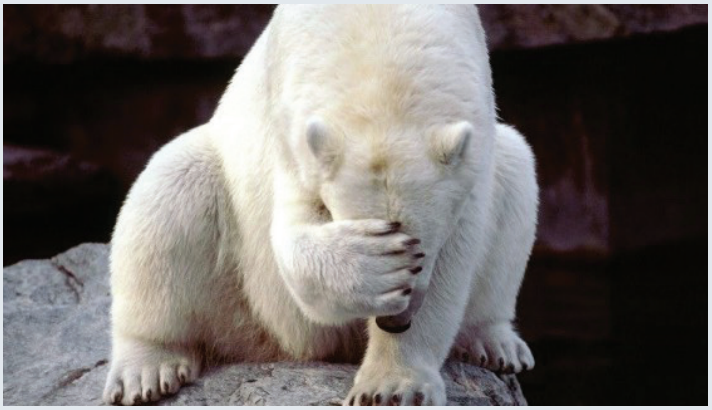

sinme duyma olgusunun verdiği kendine özgü bir düşüş duygusudur diyor Jean-Paul Sartre.

Kendimize ya da ötekilere karşı bir yanlış yaptığımızda, olması gerektiği gibi davranmadığımızda suçlu hisseder bazen de utanırız. Birbirine yakın bu iki duygu çoğu zaman karıştırılır. Utanç ve suçluluk duyguları sekonder yani öğrenilmiş duygulardır. Her ikisinin de sosyal, bilişsel ve duygusal boyutları vardır. Suçluluk duygusunda, kişi kendisini yanlış yapmış hisseder, kendini kınayan, suçlayan ve eleştiren bir iç ses söz konusudur. Kişi ahlaki, kişiler arası toplumsal kurallara ters düşen bir davranışı sonucunda diğerleri tarafından suçlu bulunma korkusu ile de bu duyguyu hissedebilir. Utanç duygusu ise içinde bulunulan durumun yanlış olmasından çok, uygunsuz olması halinde hissedilir. Kişi toplumsal açıdan, uygunsuz, tuhaf, gülünç ya da rezil bir durumda olduğunu hisseder. Utancın büyük kısmı ötekilerin kendisi hakkında ne düşüneceği ile ilgilidir. Suçluluk duygusu yapıp ettiklerimizin diğerlerine karşı olumsuz sonuçları karşısında hissettiğimiz bir sorumluluk hissi iken, utanç duygusu o anki varoluş biçimimizin diğerleri üzerinde yarattığı rahatsızlık ve tedirginliktir. Suçlu hissettiğimizde depresif olmaya daha yatkın oluruz; utanç ise, daha çok kaygılı bir duygu durum yaratır. Her iki duygu durum da kaçınma ya da aşırı telafi davranışlarına sebep olabilir.

"Yasaların yasaklamadığını, utanma kontrol eder." SENECA

Bahsi edilen bu düşüş duygusu doğrudan kişilikle ilişkilidir. Utanç yaşayan birey, benliği üzerine odaklanır. Utanç hisleri içsel ve kişiseldir. Diğerleri tarafından bireye dayatılamaz. Utanç, benliğin en özel yanlarını diğerlerine açmakla doğrudan ilişkilidir. Bugünün dünyasında 'en özel' kavramı erozyona uğradığı için utanmak birey için oldukça zordur.

Utanç sözcüğünün Kutsal Kitap'taki anlamı çağdaş dillerdeki anlamından daha derindir. Kullanıldığı

yerlerde daha yaygın olarak yoksun kalma ya da düş kırıklığına uğramayı anlatır. Bireyin dünyada gücünü dayandırdığı desteğin aniden yok olması ya da etkisi kalması kişiyi utanca düşürür. Doğru kişi ise Tanrı'ya dayanır. Tanrı, iman sayesinde utançtan sıyrılmış kişinin, konuşması ve eylemindeki güvendir. Utanç, İsa'ya iman etme sayesinde yok olur: "Ateşli umudumun bekleyişi budur: beni hiçbir şey utandırmayacak, aksine tüm güvenimi koruyacağım ve İsa bedenimde yücelecek" (Fil. 1, 20) ayetinde anlatılan bu yönüyle, utanç Tanrı ile insanı bütünleştirendir. Doğru yorumlanıp iyi amaçlar için kullanılırsa yarar aksi halde ise büyük zarara yol açabilir bu mutlak güçlenme hali.

İster kutsal ister psikolojik kaynaklı olsun utancın, bireyi dönüştürebilme ve toplumsal ahenk sağlama gücüne inananlardanım ben.

Ayıp olmasın, utanmayayım, utandırmayayım gayretiyle ömrü geçenlerin daha huzurlu bir toplum kurguladıklarını düşünüyorum.

Eskiler "yüzü kızaran adamdan zarar gelmez" derlerdi ya hani...

Sağlıklı ve erdemli utanç ile sağlıklı toplum dileklerimle...•

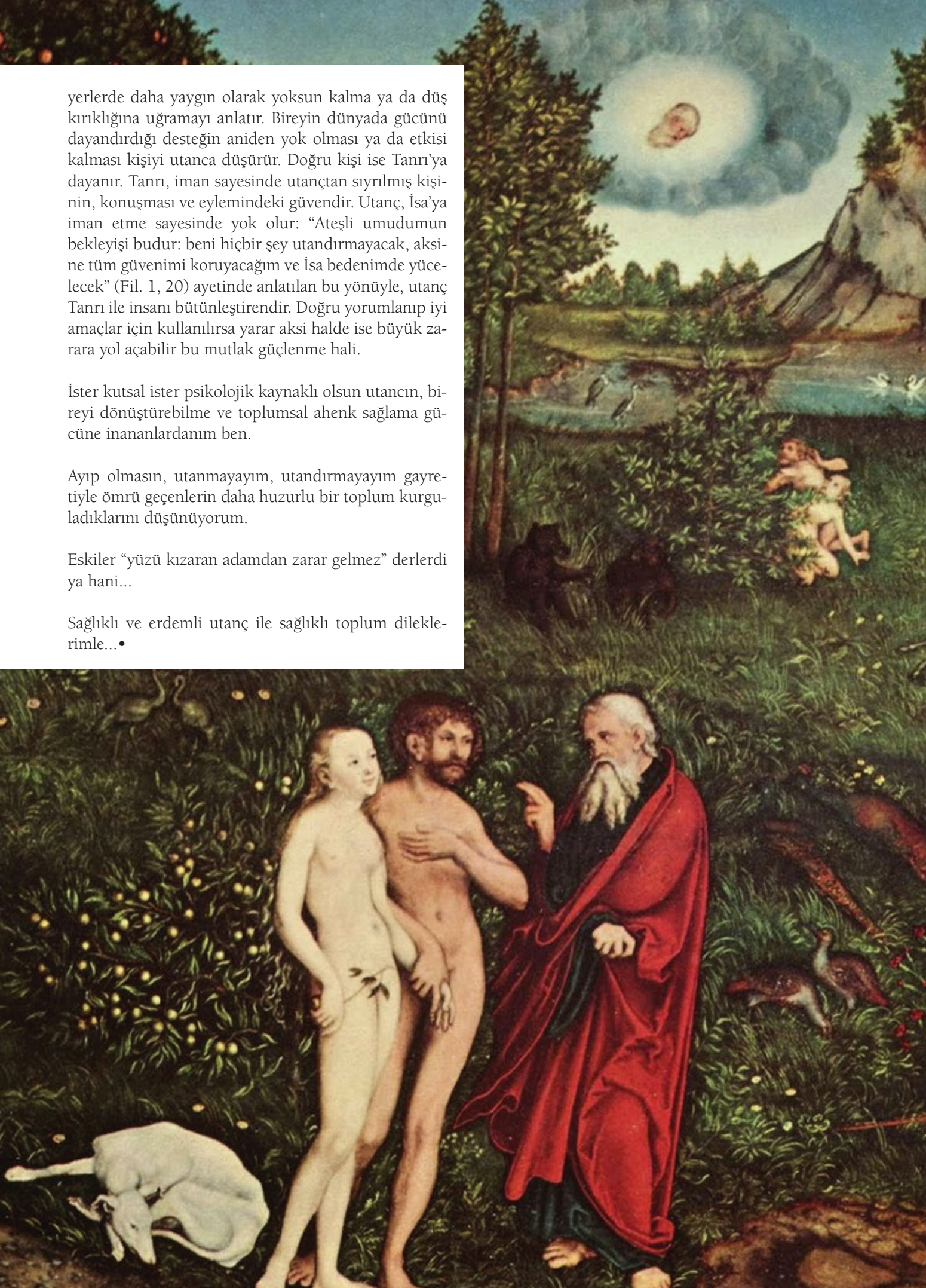

Dirilmiş İsa Kardeşliği - KONYA

Göklerdeki Pederimiz": Aziz Pavlus göklerde oturduğumuzu yazar. O halde bizler göklere yabancı topraklar gibi bakmıyoruz, tersine şimdiden sahip olduğumuz ve varış noktamız olan bir yer olarak görmekteyiz. Orada İsa şimdiden mevcuttur. O, üye olduğumuz Bedenin, yani Kilisenin Başıdır. "Göklerde" olduğunu söylediğimizde Baba'nın orada bizleri beklediğini bildirmekteyiz. Baba, Oğul'la tamamen ve ebediyen birleşmiş olacağımız zaman, orada bizi karşılamak için kucak açacaktır. Bu gökler, İsa Ürdün nehrindeyken açıldılar ve O, göklere dönünceye kadar açık kaldılar. Hatta O'nun adına ölenlerin kabul edilmeleri için halen açıklar.

O göklerde, İsa İbrahim'i zavallı Lazar ile birlikte gördü. Orası yeryüzünde acı çekmelerine rağmen Tanrı'ya sadık kalanlar için teselli ve ebedi sevinç yeridir. Şahit İstefanos "göklerin açıldığını ve İnsanoğlu'nun ayakta Baba'nın sağında durmakta olduğunu" gördü (Hav. İş. 7,56). Yuhanna da "gökte olağanüstü bir belirti, güneşe sarınmış bir kadını" gördü, "ay ayaklarının altındaydı, başında on iki yıldızdan oluşan bir taç vardı" (Vahiy 12,1). Ayrıca Yuhanna "gökten, Tanrı'nın yanından inen ve O'nun görkemiyle ışıldayan kutsal kenti" de gördü. Tanrı göklerdedir, ancak yalnızlığını yaşamak için değil, bizden ve tüm insanlıktan uzak olmak için değildir! Tersine sanki O'nun için göklerde olmak, hepimizi kucaklamak için bir fırsattır. Bir mezmur, Baba'nın yeryüzünde O'nu arayan bir insanın olup olmadığını görmek için göklerden eğildiğini söylemektedir.

Biz O'nu görmüyoruz, ama O dikkatli bakışlarıyla bizleri takip etmektedir ve göz göze gelip sevgisini görmemizi istemektedir. O göklerde ise de, uzak değildir, çünkü Kutsal Yazılardaki dualar, yani mezmurlar şöyle demektedir: O yeryüzünü ayaklarının sehpası haline getirdi! O halde Tanrı'nın "saklandığı" yer, tüm yeryüzünü kaplamaktadır.

Biz yeryüzünde hareket ederiz, ama dikkatli olmalıyız. Devamlı O'na taparak hareket etmeliyiz. Çünkü nerede olursak olalım, Tanrı'nın "ayağını" dayadığı yere basabiliriz. O halde yeryüzünün her köşesi bizim için dua ve tapma yeridir. Gökler ve yeryüzü gerçekten karşılaşmakta ve kucaklaşmakta, bu da Tanrı'nın "ayağının" sayesinde olmaktadır. Bu elbette bir konuşma tarzıdır, ama Tanrı korkusunun daima ve her yerde içimizde kalmasına yardım etmektedir. Kutsal olan ve kutsal olmayan yerler yoktur, öyle ki Babamız Tanrı göklerdedir ve yeryüzünü "ayaklarının sehpası" olarak kullanmaktadır!

Her zaman RAB'be övgüler sunacağım,
Övgüsü dilimden düşmeyecek.
RAB'le övünürüm,
Mazlumlar işitip sevinsin!
Benimle birlikte RAB'bin büyüklüğünü duyurun,
Adını birlikte yüceltelim.
RAB'be yöneldim, yanıt verdi bana,
Bütün korkularımdan kurtardı beni.
Ona bakanların yüzü ışıl ışıl parlar,
Yüzleri utançtan kızarmaz.
Bu mazlum yakardı, RAB duydu,
Bütün sıkıntılarından kurtardı onu.
RAB'bin meleği O'ndan korkanların çevresine ordugah kurar,
Kurtarır onları.
Tadın da görün, RAB ne iyidir,
Ne mutlu O'na sığınan adama!
O'na sığınanların hiçbiri ceza görmez.

(34 Mezmur'dan)

Bakire ve İman Şehidi Azize Fausta ve İman Şehidi Aziz Evilasius (İ.S. 311)

Tercüme ve derleme: Yunus ÜNLÜ

Azize Fausta 298 yılında Cyzicus (Kizikus okunur) şehrinde dünyaya geldi. Anadolu'nun Hristiyan kutsallarıyla dolu her karış toprağında sayısız Hristiyanlar katledildiler. En büyük katliamlardan birisi İmparator Diocletian zamanında (+305-311) gerçekleşti. Cyzikus; Misya Devleti'nin Marmara Denizi kıyısı topraklarında şimdiki Balıkesir'in Erdek İlçesi cıvarında antik bir kentti.

Eskiden Cyzicus için "Arteka" denirdi. Yıkılmış bu antik kentin kalıntılarına ise "Belkis Sarayı" denir. Antik çağın ünlü tarihçisi, filozofu ve ilk coğrafyacısı olan Amasyalı Strabon, MS.17-18. yüzyılda yazdığı "Coğrafya" kitabında Cyzikus'u Propontis'te (Marmara Denizi) karaya iki köprüyle bağlı büyük bir liman olarak tarif ederken, şehrin güzelliği ve yönetimin mükkemmelliğinden bahseder.

Azize Fausta, Hristiyan bir ailenin tek çocuğu olup çok genç yaşında anne ve babasını kaybeder. Henüz 13 yaşındayken Hristiyan olduğundan dolayı yakalanıp hapsedilir. Kentin yöneticisi kızın yaşının küçük olması nedeniyle Fausta'yı pagan dinine döndürmesi için görevlendirdiği seksen yaşındaki pagan rahip Evilasius'a teslim edilmesini emreder. Yaşlı rahip Evilasius'a Hristiyan olduğunu ve dininden asla vazgeçmeyeceğini beyan eden Fausta, yaşının küçüklüğüne bakılmaksızın hapsedilen diğer Hristiyanlarla aynı işkenceleri çeker. İşkencecisi olan (yaşlı pagan rahip) Evilasius, bu küçük kızın onca iskenceye nasıl dayandığına hayret eder. Fausta'nın, işkenceleri hissetmemesi, yaralarının çok çabuk iyileşmesi ayrı bir bilmecedir. Bir gün Evilasius, küçük kız Fausta'ya bunları sorar. İmanlı küçük kızdan gelen cevap karşısında şaşırır. Fausta'nın verdiği cevap şudur: "İşkenceleri benim resmime yapsaydın, ben bir şey hisseder miydim? Sen işkenceyi ancak vücuduma yaptırabilirsin ama ruhuma asla erişemezsin. Çünkü ruhum Yüce Tanrı'ya aittir. O beni bilir, sever, korur, iyileştirir ve kuvvet verir." Evilasius küçük kıza Hristiyanlığı inkar edip pagan tanrılara tapması halinde tüm işkencelerin durdurulacağını, aksi halde devam edileceğini bildirdi. Ancak Azize Fausta bu teklifi reddetti. Bunun üzerine küçük kızı bir fıçıya koydular. İşkenceciler kızgın demirlerle fıçıyı delip azizenin vücudunu yakarak, bazıları testereyle fıçıyı kesip içindekini yaralayarak işkence etmekten yorgun düşünce fıçıyı ateşin içine attılar. Ateş sönünce fıçının içindeki Azizede hiç bir yanık olmamasına şaşırdılar. Bu mucizeler karşısında ihtiyar pagan rahip Evilasius Hristiyanların taptıkları Tanrı'nın gücüne inandı. Bunu etrafındakilere açıkladıktan sonra Hristiyanlığı seçtiğini itiraf etti.

Şehir yöneticisi, Fausta'nın Hristiyanlıktan pagan dinine dönmediği ve yaşlı pagan rahibin Hristiyanlığı seçmesi olayını tetkik etmek ve işin aslını öğrenmesi için vali Maximus'u Cyzicus'a gönderdi.

Vali durumu yerinde inceledikten sonra Evilasius'u hapse attırarak işkence edilmesi emrini verdi. Evilasius, Azize Fausta'yı bulup, işkencelere dayanması, Hristiyanlığı inkar etmemesi ve imanını kuvvetlendirilmesi için Tanrı'ya dua etmesini rica etti. Tanrı, Azize Fausta'nın dualarını işitti, yaşlı pagan rahip bütün işkencelere rağmen seçtiği Hristiyanlığı inkar etmedi.
Bu arada, küçük kız Azize Fausta, parçalanmak üzere yabani hayvanların önüne atıldı. Vahşi hayvanlar, dua etmekte olan küçük kıza dokunmadılar. Bunun üzerine Azize Fausta'nın başına ve vücudunun diğer bölgelerine çivi batırılarak işkence ettiler.

Sonunda küçük kız Azize Fausta ve Evilasius kızgın yağla dolu bir kazana atıldılar. Ama her ikisinin de hiçbir ağrı hissetmediklerini ve işkenceciler için Tanrı'ya dua ettiklerini gören vali Maximus da bu mucizeler karşısında Hristiyanlığı seçti. Seçtiği yeni hayatın başlangıcında günahlarının affı için Tanrı'ya dua ediyordu.

Artık bu skandallar dizisi pagan yöneticiyi iyiden iyiye kaygılandırıyor ve olayların duyulmamasını sağlamak için halktan gizlemeye çalışıyordu. Bu işe bir son vermenin yollarını arıyordu. Uzun zamandır işkenceler gören Azize Fausta'nın, Evilasius ve Maximus ile birlikte kızgın yağla dolu büyük bir kazana atılmasına karar verildi.

Yüce Tanrı kendisine iman eden bu insanlardan iman şahadeti tacını esirgemedi…

Azize Fausta, daha 13 yaşında olmasına rağmen öyle büyük bir imanla Tanrı'ya bağlıydı ki korkunç işkencelere dayanmış, işkencecilerinin Hristiyan olmasına sebep olmuştu. Azize Fausta'nın içindeki muhteşem "Tanrı sevgisinin" hepimize nasip olması dilekleriyle… •

Azize Fausta, daha 13 yaşında olmasına rağmen öyle büyük bir imanla Tanrı'ya bağlıydı ki korkunç işkencelere dayanmış, işkencecilerinin Hristiyan olmasına sebep olmuştu.

Yüce Tanrı kendisine iman eden bu insanlardan iman şahadeti tacını esirgemedi…

TÜRKİYE'NİN TEK EKÜMENİK DERGİSİ MİRAS

ANKARA AZİZE TEREZA KİLİSESİ CİZVİT PEDERLERİNİN KATKILARIYLA YAYIN HAYATINA DEVAM EDİYOR...

FİYAT 5 TL

Abonelik ve istek için:
mirasileti@gmail.com

YILLIK 30 TL

IN HONOREM PRINCIPIS APOST PAVLVS V BVRGHESIVS ROMANVS PONT MAX AN MDCXII PONT VII